د ايوب کتاب

د کتاب پېژندنه

د ايوب کتاب د ايوب په نوم د يو بې ګناه سړي د کړاوونو او مصيبتونو په هکله کيسه کوي او په شعر کې ويل شوی دی. کړاوونه او مصيبتونه په دې نړۍ کې د هر انسان د ژوند يوه برخه ده. هرڅوک چې کله د کړاوونو او مصيبتونو سره مخ شي، نو خامخا د هغه د علت په اړه فکر کوي او سوال کوي. که

خدای مطلق قادر، عادل او نېک دی، نو بیا ولې اجازه ورکوي چې یو نېک سړی بې له کوم دلیل نه په مصیبت باندې اخته شي؟

ایوب یو نېک سړی، د قبیلې یو عزتمن مشر او یو شتمن سړی د کور او اولادونو خاوند ؤ چې سمدلاسه یې خپل هر څه له لاسه ورکړل او په یو بېچاره او خاورې په سر انسان باندې بدل شو. ایوب برسېره پردې چې خپل ټول شیان یې له لاسه ورکړل، په یوې

دردوونکې ناروغۍ باندې هم اخته شو. کله چې ایوب غریب او خاورې په سر شو، نو د هغه درې ملګري د هغه د لیدلو دپاره راغلل او د هغه د مصیبت او بدبختۍ په اړه یې بحث پیل کړ. د ایوب ملګرو هغه ته تشریح کړه چې د هغه کړاو او مصیبت د هغه د ګناهونو له امله دی. هغوی په دې خپلې نظریې او فکر باندې ټینګار کاوه لکه څرنګه چې خدای بدۍ ته سزا او نېکۍ ته اجر ورکوي، نو په ایوب باندې یې هم د خپلو ګناهونو له امله داسې ورځ

راوستلې ده. خو ایوب دا دلیل ونه

مانه او خپل ځان یې یو ښه سړی او

هغه سزا یې ظالمانه وګڼله. هغه په

زړورتیا سره د خدای سره بحث

وکړ، خو له دې سره سره هغه په

خپل ایمان ټینګ پاتې شو. هغه هیله

درلوده چې د خدای په حضور کې

به د هر ډول ګناه څخه پاک شي او

د یو نېک سړي په توګه به خپل

عزت او اعتبار بېرته ترلاسه کړي.

سره له دې چې هغه ډېرې پوښتنې

وکړې، خو خدای هغه ته مستقیم

ځواب ورنه کړ، خو د خپل الهي

قدرت او حکمت په ښودلو سره په هغه باندې فشار راوړ.

په پای کې ایوب په عاجزۍ سره د خدای په لویۍ او حکمت باندې اقرار وکړ او د خپلو قهرجنو او غیرضروري خبرو په خاطر چې کړې یې وې، پښېماني وښودله. بیا خدای د ایوب د ایمان ستاینه وکړه او د هغه حالت یې په ډېرو برکتونو سره بېرته د مخکې نه ښه کړ.

د موضوعګانو لست:

د ايوب بدبختي: ۱ – ۲ فصلونه

د ايوب شکايت: ۳ فصل

لومړنی وینا: ۴ – ۱۴ فصلونه

دوهمه وینا: ۱۵ – ۲۱ فصلونه

دریمه وینا: ۲۲ – ۲۷ فصلونه

د حکمت دپاره هڅه: ۲۸ فصل

د ايوب وروستنی وینا: ۲۹ – ۳۱ فصلونه

د الیهو ویناوې: ۳۲ – ۳۷ فصلونه

ایوب ته د ښښتن ځواب: ۳۸ – ۴۲:۶

ایوب بېرته خپل پخواني حالت ته راګرځي: ۴۲:۷ – ۱۷

د ایوب شخصیت او شتمني

۱ یو سړی ؤ چې ایوب نومېده او د عوص په هېواد کې اوسېده. هغه یو پاک او نېک سړی ؤ. هغه د

خدای نه وېرېده او د بدۍ نه یې
ځان ساته. ۲ هغه اووه زامن او
درې لورګانې درلودلې ۳ او اووه
زره پسونه، درې زره اوښان، پنځه
سوه جوړه غویان او پنځه سوه
خرې یې درلودلې. هغه زیات شمېر
خدمتګاران هم درلودل او په منځنۍ
اسیا کې تر ټولو شتمن سړی ؤ.

۴ د ایوب زامنو به په وار سره
په خپل کور کې مېلمستیا جوړوله
چې نور ټول به ورته ورتلل او
هغوی به خپلو دریو خویندو ته بلنه

ورکوله چې د هغوی په مېلمستیاوو
کې ګډون وکړي. ⑤ د هرې
مېلمستیا څخه وروسته به ایوب
سهار وختي پاڅېده، خپل اولادونه
به یې راغونډتل او د هر یو دپاره به
یې سوځېدونکې قرباني وړاندې
کولې، د دې دپاره چې هغوی په
مذهبي لحاظ پاک شي. هغه به تل دا
کار کاوه، ځکه هغه فکر کاوه چې
کېدای شي د هغوی څخه کوم یو
ګناه کړې وي او په خپلو زړونو کې
یې خدای ته بد رد ویلې وي.

خدای شیطان ته اجازه ورکوي چې ایوب وازمایي

۶ یوه ورځ کله چې فرښتې د
ښښتن په حضور کې راغونډې
شوې، شیطان هم د هغوی سره ؤ.
۷ ښښتن د شیطان څخه پوښتنه
وکړه: «ته له کوم ځای نه راغلې؟»
شیطان په ځواب کې وویل: «زه یو
خوا بل خوا د ځمکې ګردچاپېر
ګرځېدم.» ۸ ښښتن د شیطان څخه
پوښتنه وکړه: «زما خدمتګار ایوب
ته دې پام دی؟ د ځمکې په مخ د

هغه په شان هېڅوک نشته. هغه پاک
او نېک سړی دی. هغه زما څخه
وېرېږي او د بدۍ نه ځان ساتي.»
۹ نو شيطان په ځواب کې ووېل:
«ايا ايوب ستا نه وېرېږي او ايا دا
وېرېدل ورته څه ګټه رسوي؟ ۱۰ تا
تل د هغه، د هغه کورنۍ او هر څه
چې لري د هغه ساتنه کړې ده. تا د
هغه په هر کار کې برکت اچولی دی
او هغه ته دې زياتې پادې او رمې
ورکړې دي. ۱۱ خو که ته اوس د
هغه څخه هر څه واخلې، نو هغه به
ستا په مخکې تا ته کفر ووايي!» ۱۲

نو ښېښتن شیطان ته وویل: «سمه ده، د هغه هر څه ستا په اختیار کې دي، خو ته باید په خپله ایوب ته زیان ونه رسوې.» نو شیطان د خدای د حضور څخه لاړ.

ایوب خپل اولادونه او شتمني له لاسه ورکوي

(۱۳) یوه ورځ کله چې د ایوب زامن او لورګانې د خپل مشر ورور په کور کې مېلمانه وو، (۱۴) یو استازی ایوب ته راغی او ویې ویل: «مونږ په غویانو باندې پټې قلبه کول

او خرې په نژدې څړځای کې
څرېدلې، ۱۵ نو ناڅاپه د سباييانو
يوې ډلې حمله وکړه او هغوی يې
ونيول او ستا ټول خدمتګاران يې په
توره باندې ووژل. يوازې زه
وتښتېدم او راغلم چې تا خبر کړم.»
۱۶ مخکې له دې چې هغه خپلې
خبرې پای ته ورسوي، بل خدمتګار
راغی او ويې ويل: «په پسونو او
شپنو باندې تندر راوغورځېده او
ټول يې ووژل. يوازې زه پاتې شوم
او راغلم چې تا خبر کړم.» ۱۷
مخکې له دې چې هغه خپلې

خبرې پای ته ورسوي، بل خدمتګار
راغی او ویې ویل: «د کلدانیانو درېو
ډلو په مونږ باندې حمله وکړه،
اوښان یې وتښتول او ټول
خدمتګاران یې په توره باندې
ووژل. یوازې زه وتښتېدم او راغلم
چې تا خبر کړم.» ۱۸ مخکې له دې
چې هغه خپلې خبرې پای ته
ورسوي، بل خدمتګار راغی او ویې
ویل: «ستا زامن او لورګانې ستا د
مشر زوی په کور کې مېلمانه وو،
۱۹ په دې وخت کې له دښتې څخه
توفان راغی. هغه توفان کور

راوغورځاوه او ستا ټول اولادونه
مړه شول. یوازې زه ژوندی پاتې
شوم او راغلم چې تا خبر کړم.»

٢٠ بیا ایوب پاڅېد او له غمه یې
خپل کالي وشکول. هغه خپل سر
وخرایه او خپل ځان یې پړمخې په
ځمکه باندې وغورځاوه او سجده
یې وکړه. ٢١ بیا هغه وویل: «زه تش
لاس نړی ته راغلی وم او تش لاس
به ځم. څښتن هر څه راکړل او اوس
یې رانه واخیستل. ثنا دې وي د هغه
نوم ته!»

٢٢ د دې ټولو پېښو سره سره
هم ايوب ګناه ونه کړه او خدای يې
ملامت نه کړ.

شيطان يوځل بيا په ايوب باندې ازمېښت کوي

١ يوه ورځ کله چې فرښتې د
څښتن په حضور کې بيا راغونډې
شوې، شيطان د هغو سره ؤ. ٢
څښتن د هغه څخه پوښتنه وکړه:
«ته د کوم ځای نه راغلې؟» نو
شيطان په ځواب کې وويل: «زه يو
خوا بل خوا د ځمکې ګرځېدلم او ګرځېدلم او

ګرځېدم.» (۳) ښبنتن شیطان ته
وویل: «زما خدمتګار ایوب ته دې
پام دی؟ د ځمکې په مخ د هغه په
شان هېڅوک نشته. هغه یو پاک او
نېک سړی دی چې د خدای ښخه
ویرېږي او د بدو کارونو نه ځان
ساتي. تا زه دې ته وهڅولم چې تا
پرېږدم چې بې له کوم دلیل نه د هغه
کورنۍ او شتمني له منځه یوسې، خو
ایوب اوس هم د مخکې په شان
وفادار دی.» (۴) بیا شیطان په
ځواب کې وویل: «اول ځان بیا
جهان! د دې دپاره چې یو سړی

ژوندی پاتې شي، هغه به له هر شي
څخه لاس واخلي. ۵ خو اوس که
ته د هغه بدن ته زيان ورسوې، نو
هغه به ستا په مخکې تا ته کفر
ووايي!» ۶ نو څښتن شيطان ته
ووېل: «سمه ده، هغه ستا په اختيار
کې دی، خو هغه به نه وژنې.»

۷ بيا شيطان د څښتن د حضور
څخه لاړ او په ايوب باندې يې د
سر نه تر پښو پورې دانې
راوخېژولې. ۸ ايوب لاړ او په ايرو
باندې کښېناست او د منګي يوه ټوټه

يې راواخيستله چې خپل ځان
ورباندې وکړوي. ⑨ بيا ايوب ته
خپلې ښځې وويل: «ته لا تراوسه
وفادار يې؟ خدای ته کفر ووايه او
مړ شه.» ⑩ خو ايوب ورته په
ځواب کې وويل: «ته د يوې
کمعقلې ښځې په شان خبرې کوې.
ايا ته غواړې چې د خدای له خوا
ښه شيان قبول کړو او بد شيان يې
قبول نه کړو؟»

خو د دې ټولو ستونزو سره سره
چې ايوب ورسره مخ شو، هغه ګناه

ونه کړه او د خدای په ضد یوه خبره هم ونه کړه.

د ایوب درې ملګري راځي چې تسلي ورته ورکړي

١١ کله چې د ایوب درې ملګري یعنې الیفاز د تیمان د ښار څخه، بلدد د شوح څخه او صوفر د نعمات څخه د هغه د ستونزو څخه خبر شول، نو پرېکړه یې وکړه چې لاړ شي او د هغه سره خپله خواخوږي ښکاره کړي او تسلي ورته ورکړي. ١٢ په داسې حال کې

چې هغوی لا ډېر لېرې وو، ایوب
یې ولیده، خو هغه یې ونه پېژانده.
کله چې هغوی ایوب وپېژانده، په
ژړا او انګولا یې پیل وکړ، خپل
کالي یې له غمه وشکول او په خپلو
سرونو باندې یې خاورې باد کړې.
۱۳ بیا هغوی د هغه سره اووه شپې
او اووه ورځې په ځمکه باندې
کښېناستل او یوه خبره یې هم ونه
کړه، ځکه چې هغوی ولیدل چې په
هغه باندې څومره سختې تېرېږي.

ايوب خېل د زېږېدنې په ورځې باندې لعنت وايي

(١-٢) له هغې وروسته ايوب په خبرو پيل وکړ او په هغې ورځې باندې يې چې هغه په کې زېږېدلی ؤ، لعنت ووايه.

(٣) شي دې تباه هغه ورځ

چې په کې زه يم
زېږېدلی

د مور په نس کې چې پيدا

شومه زه

وي دې لعنت په هغې

شپې باندې

۴ خدای تعالی، بدله هغه ورځ

کړه په تیارې باندې

بیا در په یاده نه کړې

هغه ورځ

رښا مه راوله بیا په هغه

ورځ باندې

٥ توره دې شي او رادې شي
توره تیاره ورباندې

وربانديې پاتې دې شي
ورېځې

هغه دې وويروي د
هغې ورځې تیاره

٦ تباه دې شي هغه شپه

هغه دې نه شي
حساب د کال په
ورځو کې

هغه دې نه شي
حساب په میاشتو
کې

٧ په هغه شپه دې پیدا نه شي
ماشوم

په کې دې نه وي د
خوشحالۍ چیغې

٨ لعنت ویونکي دې لعنت
ووایي په هغې ورځې باندې

څوک چې کولای شي

راوينښ کړي
بحري ښامار

٩ د سهار ستوري دې شي
تياره د هغې

وي دې په تمه د رڼا،
خو رڼا به نه وي

نه دې ووينې هغه د
سهار سترګه

١٠ څکه چې بند يې نه کړ رحم
زما د مور

او زه يې پيدا کړمه
چې ووينم دا
تکليفونه ټول

۱۱ ولې مړ نه شومه زه د زيږېدو
په وخت کې؟

او ولې مړ نه شوم کله
چې راغلمه دنيا ته
د مور له رحم؟

۱۲ ولې مې مور په زنګنونو
خپلو ځملولم؟

او ولې هغې خپلې
شیدې راکړې؟

۱۳ که په هغه وخت کې مړ وای
نو خاموش به وای اوس

زه به ویده وای او ارام
به وای

۱۴ وای به ارام زه د دنیا د
پاچاهانو او وزیرانو سره

هغوی چې ځان ته وو
جوړ کړي هغه

ځايونه

چې اوس وران پراته
دي

۱۵ بیا به ویده وای زه د هغو
شاهزادګانو سره

چې خپل کورونه یې
ړکول د سرو او
سپینو زرو څخه

۱۶ ولې بنخ نه شومه زه هغه
ماشوم په شان

چې زېږېدلی وي مړ
او لیدلې یې نه وي
هیڅکله رڼا؟

١٧ بدکاره خلک بس کوي
بدکارۍ قبر کې

او ستومانه خلک به
ومومي ارام هلته

١٨ حتی تردې چې بندیان هم
وي ارام

نه به اوري اوازونه د

ظالمانو

۱۹ هلته هرڅوک، لوی او واړه
يوشان دي

او غلامان به ازادیږي
خپلو بادارانو څخه

۲۰ بدبخته خلک ولې ژوند تېر
کړي رڼا کې؟

هغوی ته ولې ورکوي
ژوند چې په غم
اخته دي؟

٢١ د مرګ په ارمان دي هغوی
خو ورته نه راځي

هغوی د پټې خزانې
څخه ګور ښه ګڼي

٢٢ خوشحالېږي هغوی تر هغه
وخته پورې

ترڅو چې مړه شي او
ښخ شي هغوی

٢٣ ولې رڼا ځلوي په داسې کس
باندې چې یې لار وي پټه؟

خدای راګېر کړي
هغوی په تکلیفونو
کې

۲۴ زه ویر کومه د خوراک په
ځای

او زګېروي مې دي
روان لکه اوبو په
شان

۲۵ زه چې له هر شي څخه وېره
کوم هغه راځي راباندې

او له هغه څه نه چې
وېرېدمه زه
راباندې راغی

26 نشته ارام، نشته سکون زما

او نه ختمېږي تکليفونه
زما

لومړی وينا

(۱:۴ – ۱۴:۲۲)

بې‌ګناه خلک نه تباه کېږي

١ بیا الیفاز چې د تیمان د ښار
شخه ؤ، ځواب ورکړ:

٢ ای ایوبه خفه کېږې خو به نه
که زه خبرې وکړم؟

زه نور خاموش پاتې
کېدلی نه شم

٣ تا ډېرو خلکو ته ده لار
ښودلې

تا قوي کړي دي
کمزور لاسونه

۴ ستا خبرو به قوت ورکاوه
چې ښوییږده به څوک

او یو کمزوري ته
قوت چې هغه
ودریږي

۵ خو اوس دی وار ستا د
تکلیف او بې‌صبره شوی یې
ته

چې درباندې راشي
تکلیف او ډېر به
پریشانه شې

۶ ایا ستا اعتماد د خدای نه
وېره نه ده

ایا ستا صداقت نه
درکوي تا ته امید؟

۷ در په یاد کړه، داسې څوک
شته

چې بېګناه وي او تباه
شوی وي؟

چې هلاک شوی وي
کوم نېک انسان؟

٨ لکه ښنګه چې ليدلي دي ما
ځوک چې کړي بدي

او ځوک چې کړي
بدي نو هماغه به
رېبي

٩ د خدای ساه به د توفان په
شان تباه کړي هغوی

او هغوی به وسوځوي
د خپل قهر په اور

١٠ بدکاره خلک غورېږي لکه

زمريانو په شان

خو غلي کوي هغوی
خدای او ورماتوي
غابنونه

١١ قوي زمريانو په شان چې د
خوراک دپاره نه لري ښکار

هغوی مړه کېږي او
خپرېږي هره خوا
يې ټول بچيان

١٢ چا راته پټ يو پيغام راوړ

او زما غوږ ته
ګونګوسې راغلې

۱۳ یو شپه ما خوب ولیده

هغه وخت چې خلک
ویده وو درانه
خوب باندې

۱۴ په ما وېره راغله او ولړزېدم

چې ویې لړزول ټول
هډوکي زما

۱۵ یو نری باد زما په مخ ولګېد

او د بدن ویښته مې

ودرېدل له وېرې

څخه

۱۶ هلته مې ولید چې یو شی

ولاړ ؤ

ما ورته وکتل په ځیر

خو ومې نه پېژانده

ؤ یو شکل زما په وړاندې

بیا مې یو غږ په
خاموشۍ کې
واورېد

١٧ ایا نېک کېدلی شي فاني
انسان د خدای په نظر؟

یا پاک کېدای شي
انسان د خالق په
نظر؟

١٨ که اعتبار نه کوي خدای په
اسماني خدمتګارانو خپلو

او پيدا کوي هغه
عيبونه فرښتو خپلو
کې

١٩ نو فکر کوې چې دی به
وکړي اعتبار

هغه مخلوق باندې
چې جوړ له
خاورې نه دی

د خاورې داسې يو
شی چې ځي له
منځه د پتنګ په

شان؟

٢٠ هغوی سهار ژوندي وي

خو مړه کېږي بې‌خبره

د مابنام نه مخکې

٢١ اخيستل کيږي هغه څه چې

دي هغوی سره

مړه کېږي هغوی په

ناپوهی کې

ايوب بايد خدای ته خپله دعوه

وړاندې کړي

د الیفاز د خبرو دوام:

١ فریاد وکړه ای ایوبه

ایا څوک شته درته
ځواب درکړي؟

شته کومه داسې فربنته

چې ورته واړوې خپل
مخ او ترې کومک
وغواړې؟

٢ وژني ناپوهه انسانان قهر

له منځه وړي بخيلي
ساده انسان

۳ ناپوهه خلک مې ليدلي چې
ريښې کوي د ونې په شان

خو په کورونو د
هغوی باندې مې
وايه لعنت ناخاپه

۴ په اولادونو د هغوی به هيڅ
وخت نه وي خيريت

هيڅوک به نه وي چې

دفاع يې وکړي په
محکمه کې

۵ خوري فصلونه د ناپوهه
خلکو به وږي خلک

حتی هر څه چې
راشنه کيږي د
اغزيو منځ کې

او تږي خلک به يې
شتمني لوټوي

۶ بدبختي خاوره کې شنه کيږي

نه

او تکلیف په ځمکه
زرغونیږي نه

٧ خو انسان دی پیدا شوی د
تکلیف دپاره

لکه چې ښنګه سپرغی
الوزي له اوره
څخه

٨ که ستا په ځای وای ما به
کړې وای رجوع خدای ته

او وړاندې کړې به
وای ما خپله دعوه
هغه ته

٩ کوم لوی کارونه چې هغه يې
کوي وربانديې نه پوهيږو

او نه ختميږي معجزې
د هغه

١٠ هغه باران وروي ځمکه
باندې

او پټيو ته اوبه ورکوي

١١ هغه عاجزانو ته ورکوي
سرلوړي

او غمځپلو ته
خلاصون ورکوي

١٢ شنډوي هغه دسيسې د ټګانو

ترڅو نه شي بریالي د
دوی کارونه

١٣ خپلو پلانونو کې هوښياران
ګېروي

ترخو ناکام شي زر د
هغوی پلانونه

۱۴ راځي تیاره په هغوی د
ورځې وخت کې

هغوی غرمه کې ټپوي
لاسونه لکه د شپې
په وخت

۱۵ خو خلاصوي خدای غریبان
د بدکارانو د خبرو څخه

او محتاجان د زورورو

د منګولو څخه

۱۶ پیدا کوي هیله هغه له
غریبانو سره

او بندوي د بدکارانو
خولې

۱۷ بختور دي هغه خلک چې
یې خدای اصلاح کوي

مه خفه کېږه هغه
وخت چې مطلق
قادر تا رټي

١٨ پيدا کوي چې کوم زخمونه
خدای

خو په هغو باندې پټې
لګوي

ژوبلوي د هغه لاس تا
خو رغوي دې هم

١٩ که هر څو ځلې تکليف
درباندې راشي

خدای به دې وساتي
له زيانه څخه

٢٠ تا به وساتي ژوندی د قحطی
وخت کې هغه

او تا به وژغوري له
مرګ څخه په
جنګ کې هغه

٢١ له بدنامی نه به دې خدای
وساتي

د تباهی په وخت به نه
ویرېږې

٢٢ ته به قحطی او تباهی پورې

خندا کوې

او نه به وېرېږي له
وحشي حیواناتو
څخه

٢٣ ته چې قلبه کوې کومو پټېو
کې

تیرې به نه کړي
مزاحمت تا ته

ته به په امن کې یې د
وحشي حیواناتو

ښځه

۲۴ نو ته به اوسې په امن خپل
کور کې

او وي به خوندي
پسونه ستا او ورک
به نه شي هغه

۲۵ شي به زيات ستا ماشومان

او ستا اولاده لکه
وابښو په شان

٢٦ لکه پخيرږي چې غنم د لو تر
وخته پورې

ترڅو چې ستا عمر
پخيرږي ته به اوسې
ژوندی

٢٧ ثابتې کړې په رښتيا دي دا
خبرې تجربو زمونږه

نو ای ايوبه، ونيسه غوږ
ورته او قبول کړه هغه

د ايوب شکايت په حقه دی

١ بیا ایوب الیفاز ته ځواب
ورکړ:

٢ که خفګان وای وزن شوی
زما

او تکلیفونه وای تلل
شوي زما

٣ وای به درانه د بحیرې له
شګو

نو حیران نه شې ته
زما سختو خبرو

باندې

۴ مطلق قادر زه ویشتلی یم په

غشو باندې

شول خپاره د هغو

زهر په بدن کې

زما

زما په ضد خدای

قطار کړي بلاګانې

خپلې

۵ ایا کله چې خر لري وابنه نو

هرهر کوي

او چې غويي لري وچ
وانبه نو رمباړې
وهي؟

۶ ايا مزه لري بې‌مالکې خواړه

يا وي خوند د هګۍ
سپين کې؟

۷ اشتها نه لرم د هغو خوړو

هر څه چې خورم ما

ته پرې کانګې
راځي

٨ کاشکې کولای شوای
غوښتنه ما

او پوره کړې وای
خدای هیله زما

٩ کاشکې ټوټې ټوټې کړي هغه
ما

او رااوړد کړي خپل
لاس او ووژني ما

١٠ دا تسلي به وای زما دپاره

او په سخت درد کې
به خوشحاله وای

ځکه انکار مې نه دی کړی

سپیڅلي خدای له
خبرو څخه

١١ زه څه قوت لرم چې ژوند ته
مې دوام ورکړم؟

څه امید لرمه زه چې

ژوندی پاتې شم؟

١٢ ايا قوي يمه زه لکه د تيږې
په شان

يا بدن مې جوړ دی له
برنجو څخه؟

١٣ زه د ځان سره کومک کولای
نه شم

داسې څوک نشته چې
نجات راکړي

۱۴ چې په خپل دوست باندې
ځوک رحم نه کړي

هغه نه وېرېږي قادر
مطلق نه

۱۵ خو زما ملګرو، بې‌وفا یئ
تاسو داسې ویالې په شان

چې باران نه اوري،
وچېږي هغه

۱۶ هغه ویالې چې بندېږي

په واورې او په یخ
باندې

١٧ خو وچ موسم کې ورکیږي
اوبه

او په ګرمۍ کې
وچیږي ویاله

١٨ کاروانونه لېږي کیږي د اوبو
پسې د خپلو لارو څخه

ګرځي په دښته کې
هغوی او ځي له

منځه

١٩ کاروانونه د تیما لېږي ځایونو
کې لټوي اوبه

او د شیبا مسافران
لري هیله چې پیدا
یې کړي

٢٠ هغوی مایوسه شول ځکه
ډاډه وو هغوی

هغوی راورسېدل هلته
او ناامیده شول

٢١ زما ملګرو تاسو هم هغې
ویالې په شان یئ

مصیبت زما چې
ګورئ نو ویرېږئ

٢٢ ایا ما تاسو ته ویلي چې
سوغات راکړئ

یا مې ویلي درته چې
زما دپاره بل ته
ورکړئ رشوت؟

٢٣ یا مې خلاص کړئ د دښمن

له لاسه

یا مې په بیه واخلئ د
ظالم نه؟

۲۴ راته وکړئ لاربنوونه او زه به
غلی اوسم

تاسو ما پوه کړئ چې
څنګه یم بېلارې
شوی زه

۲۵ خومره دردناکې دي صادقانه
خبرې

خو بحثونه ستاسو
ثابتوي څه؟

۲۶ فکر کوئ زما خبرې دي د
باد په شان

نو ولې وايئ ځواب د
نااميدی خبرو ته
زما؟

۲۷ تاسو به خرڅ کړئ يتيمان
هم

او پيسې به واخلئ د

خپل دوست په سر

۲۸ اوس مهربانه شئ او وګورئ
ما ته

ځکه چې نه وایم زه
دروغ تاسو ته

۲۹ نور بس دی بې‌انصافي مه
کوئ

زه په حقه یم او نور
مې مه غندئ

۳۰ خو تاسو فکر کوئ چې زه
دروغ وایمه؟

فکر کوئ چې زه په بنو
او بدو نه پوهېږم؟

د ایوب شکایت د خپل سخت ژوند په هکله

۱ ایا دنیا کې انسان نه وباسي
سخت زحمت

او ژوند یې نه دی د
مزدور په شان؟

۲ چې د یخ سیورې په ارمان
وې هغه غلام په شان

چې د تنخوا په انتظار
وې هغه مزدور په
شان

۳ خدای راکړی بې‌معنی ژوند
میاشتې په میاشتې

او زما په قسمت کې
دې د بدمرغی
شپې

۴ کله چې خملمه زه وایم چې
به کله راپاڅېږم

خو شپه اوږده شي

ټوله شپه اوړم رااوړم
د سهار ارمان کومه

۵ بدن مې ډک دی له چنجیو او
چټلیو څخه

هغه پټ دی په داغونو
باندې

زوې بهيرې له

زخمونو زما

۶ زر زر تېرېږي د ژوند ورځې

زما

لکه د اوبدلو د ثرخ

په مايوسی باندې

تېرېږي هغه

۷ په ياد دې اوسه خدايه

زما ژوند دی يوازې

یوه ساه اخیستل

او زما سترګې به ونه
ګوري بیا هېڅکله
بنه ورځ

٨ هغه سترګې چې مې ګوري
اوس

ته لټوې به ما خو زه
به نه یم

٩ د داسې وربځې په شان چې
پناه کېږي او ورکېږي هغه

څوک چې ځي د مړو

دنیا ته بېرته نه

راځي هغه

۱۰ هغه به هېڅکله رانه شي بیا

خپل کور ته

بیا به ونه لیدل شي

هېڅکله په خپل

ځای کې هغه

۱۱ نه! زه خاموش پاتې کېدلی

نه شم

زه به خبرې کوم له
غمجن زړه نه

زه کومه شکایت د
خپل دردمن ځان
نه

١٢ ایا ته فکر کوې چې بحري
بلا یمه زه

چې مې ساتې ته تر
خارنې لاندې؟

١٣ زه خملم چې ارام وکړم

او له درد نه خلاص
شم

۱۴ خو وېروې ما په خوبونو کې
ته

راباندې ګورې
روياګانې د ډار

۱۵ دا به واى غوره چې زندى
مې کړي څوک

نه دا چې ژوند تېر
کړم دې خوار بدن

کې

۱۶ دغه مې بس دی یم بېزاره
نور د دې ژوند څخه

ورځې د ژوند دي زما
لړې پرېږده چې یم
یوازې

۱۷ ورکوې ولې دومره ارزښت
انسان ته؟

ته ولې پام کوې هغه
باندې؟

۱۸ هر سهار يې پلټنه کوي

او ازمايې هره شېبه

هغوی

۱۹ کله به ما ته کتل بس کړې

چې زه مې تېرې کړمه

خپلې لياړې؟

۲۰ ای څارونکيه د انسانانو

رسوې زيان زما ګناه

تا ته؟

ولې دې زه په نښنه کړی یمه؟

دومره درونډ بار یمه
په تا باندې؟

٢١ ولې ته نه بخښې ګناه زما

او نه لیرې کوې سرکښې
زما؟

زر به زه لاړ شمه خپل ګور ته

کله چې ته ما لټوې نو نه
به یمه زه

بلدد وايي چې ايوب بايد توبه وباسي

١ بيا بلدد چې د شوح څخه ؤ، ځواب ورکړ:

٢ ترڅو به ته کوې خبرې؟

د تېز باد په شان دي
ستا خبرې

٣ بې‌انصافي نه کوي خدای
هېڅکله

تل کوي عادلانه

کارونه مطلق قادر

۴ که اولادونو ستا ګناه کړې
وي

د خدای په وړاندې

نو خدای دې ورکړي سزا

لکه چې ښکه يې
لایق وو هغوی

۵ که ته خدای ته رجوع وکړې

که ته وکړې زاري

مطلق قادر ته رحم
دپاره

۶ که چیرې ته دومره صادق او
پاک یې

نو شي به راپورته هغه
ستا دپاره

بې له شکه بېرته به
درکړي کورنی دې
خپله

۷ تا چې لرل کوم څه هغه ډېر

کم وو

د هغه څه په پرتله
چې ته به يې
ولرئ بيا

٨ پوښتنه وکړه د پخوا زمانې
خلکو څخه

څه چې زده کړي دي
زمونږ نيکونو

ته فکر وکړه د هغو په
هکله

٩ عمر زمونږ دی لنډ او په هېڅ
شي نه پوهېږو

په دنيا کې زمونږ ژوند
داسې تېرېږي

لکه سيوري په شان

١٠ له پخوانيو خلکو واخله
عبرت

ته غوږ ونيسه پوهو
خبرو ته د دوی

١١ چې اوبه کوم ځای کې نه
وي

هلته لوخې نه شنې
کيږي

له جبه زاره پرته هيڅ
نه لوييږي هغه

١٢ که اوبه نه وي نو شنې نه
پاتې کيږي هغه

زر مړاوي کيږي هغه
نورو وابنو څخه

۱۳ همداسې کيږي هغو خلکو
سره

چې خدای يې هېر
شي

اميدونه تباه کيږي د بېدينه
خلکو

۱۴ په هغه شي باندې اعتبار
کوي دوی

چې وي نازک لکه د
غنې د جال

۱۵ که دوی تکیه وکړي د غنمې
په جال

نو وبه نه کاندي ساتنه
د هغوی

هغو شیانو باندې کوي تکیه
هغوی

چې پاتې کېدلی نه
شي تېنګ

۱۶ راشنه کیږي بد خلک لمر کې
د هرزه بوټو په شان

او خپرېږي څانګې يې
په ټول باغ کې

۱۷ راتاوېږي د هغوی ريښې له
تېرو څخه

راټينګوي خپل ځان
په هر ګټ پورې

۱۸ خو که هغه راوويستل شي له
خپله ځايه

انکار به وکړي هغه
ځای او وايي به

چې ما هیڅکله نه یئ
لیدلي تاسو

١٩ په دې ډول د بدو خلکو
خوشحالي وي د لږ وخت
دپاره

نور به راځي او د
دوی ځای به
نیسي

٢٠ خو ای ایوبه، خدای به رد نه
کړي بې‌عیبه خلک

او نه به بد کارو سره
مرسته کوي

٢١ هغه به بیا خوشحالي درکړي
تا ته

او خوله به دې ډکه له
خندا نه کړي

٢٢ خو وبه شرمیږي ستا بد
دښمنان

او کور به تباه شي د
بدکارانو

څوک نشته چې منځګړیتوب وکړي

١ بیا ایوب بلدد ته ځواب

ورکړ:

٢ هو زه پوهېږم چې رښتیا دي

دا

خو څنګه کولای شي

انسان

ځان بېګناه ثابت کړي

د خدای په

مخکې؟

۳ ځوک ویلی شي د هغه سره دلیل؟

هغه کولای شي چې
زر ځله پوښتنې
وکړي

چې ځوک ځواب
ورته ویلی نه شي

۴ دومره حکیم او قدرتمن دی خدای

ځوک کولای شي چې

ودرېږي د هغه په
ورانديږ

او شي برياللی

۵ هغه ناڅاپه خوځوي غرونه

او ورانوي يې چې
شي په قهر کله

۶ خوځوي هغه ځمکه له خپل
ځايه څخه

او لړزوي د هغې

ستني

٧ هغه حکم کوي لمر ته او نه
راخېژي هغه

شپه کې نیولی شي د
ستورو د ځلا مخه

٨ هغه یوازې خپاره کړل
اسمانونه

او لاندې کړي یې تر
پښو څپې د بحیرې

٩ خدای راپیدا کړل په اسمان
کې ستوري

لکه ستوري د شمال،
جبار، ثریا او د
جنوب ستوري

١٠ مونږ نه پوهېږو د هغه په لويو
لويو کارو

او کوي بې‌شمېره
عجيبه کارونه

١١ تبرېږي خدای زما په ښکلی

کې زه یې لیدلی نه شم

کله چې ځي هغه نو

زه پرې نه پوهېږم

١٢ هر څه چې وغواړي نو اخلي

هغه

منع کولای نه شي

هېڅوک هغه

هېڅوک جرات کولای نه شي

چې پوښتنه وکړي

چې څه کوې ته

۱۳ نه اخلي لاس خدای له خپل
قهر څخه

ټوټې کوي هغه خلک
چې کوي مرسته د
بحري بلا

۱۴ نو ځنګه زه ورکړم ځواب
هغه ته

او څنګه کولای شمه
چې وکړم بحث

ورسره؟

۱۵ سره له دې چې بې‌ګناه يمه زه

هغه ته نه شم

ورکولای ځواب

يوازې دا شمه کولای چې

زارۍ وکړم

قاضي ته د رحمت

دپاره

۱۶ حتی که ما راوغوښت هغه او
هغه راکړ ځواب

باور مې نه شي چې
خبرو ته مې غوږ
ونيسي

۱۷ بې‌دليله مې وهي هغه توفان
باندې

او زياتوي زما
زخمونه

۱۸ هغه مې نه پرېږدي چې ساه

وباسم

هغه تريخ کړی زما
ژوند دی

١٩ که دا خبره وي د زور نو
قوي دی هغه

خو که خبره د انصاف
وي

څوک محکمې ته شي
غوښتلی هغه؟

٢٠ سره له دې چې بې‌عيبه يم
زه

خو له ګناه نه ډکې زما
خبرې ښکارې

څه چې ووايم زه
تماميږي زما په
زيان

٢١ زه بې‌عيبه يم خو پروا مې
نشته

يمه بېزار له ژونده خو

هېڅ پروا مې نشته

۲۲ خدای تباه کوي بېعیبه او
بدکاره

نو ځکه وایم چې هېڅ
فرق نه کوي

۲۳ کله چې راشي مصیبت

او ناڅاپه مړ شي
بېعیبه انسان

خدای په هغه پورې

خندا کوي

۲۴ خدای دنیا ورکړه بدکارانو ته

سترګې یې ړندې کړلې

قاضیانو ته

که خدای کړی نه وي دغه

کار

نو بیا چا وکړ؟

۲۵ ژوند مې ډېر زر تېرېږي

د منډې وهونکي د

سیالی په شان

هغه تېرېږي او نشته د
هیلي خوشحالي په
کې

۲۶ ژوند مې تېرېږي په مثال د
یوې تېزې کشتی

داسې عقاب په شان
چې غوټه وهي
خپل ښکار باندې

۲۷ که زه خوشحال شم او

کوښښ وکړم

چې مې هېر کړم
تکلیف

۲۸ نو ټول مشکلات به راپسې
وي او ما به نه پرېږدي

زه پوهېږمه چې خدای
مې ګناهکار ګڼي

۲۹ دا چې مجرم یم ګڼل شوی

نو بیا ولې وکړمه

ببېځایه خواري؟

۳۰ که زه ووینځم خپل ځان په
پاکو اوبو باندې

او لاسونه ووینځم زه
په صابون باندې

۳۱ خو بیاهم ما غورځوي
خدای د چټلی کندې ته

چې حتی خپل کالي
هم راڅخه کرکه
کوي

۳۲ که خدای انسان وای ما به
ځواب

شوای ورکولای ورته

مونږ به کولای شوای چې
محکمې ته لاړ شو

د جنجال د فیصلې
دپاره

۳۳ خو نشته څوک چې
منځګړیتوب وکړي

زمونږ تر منځه

داسې څوک نشته چې وکړي
قضاوت

زما او خدای تر منځه

٣۴ بس کړه ای خدایه نوره مه
راکوه ما ته سزا

او ما نور مه وېروه په
خپلې هیبتناکې
وېرې

٣٥ بیا به زه وشمه کولای چې
خبرې وکړم بې له وېرې

خو اوس زه نه شمه
کولای چې خبرې
وکړم

خدای ته د ایوب زاري

١ زه له خپل ژونده یم بېزاره

زما دا سخته ګیله
واوره

زه شکایت کوم د خپل

تریخ ژوند نه

٢ زه به خدای ته وایم چې
غندنه زما مه کوه ته

راته ووایه، لګېدلی
دی په ما باندې
کوم تور

٣ ستا دپاره مناسب دي چې ته
ظالم شې دومره

چې کرکه وکړې له
هغه شي نه

کوم چې په خپله دی
جوړ کړی تا

خو بیا خوشحاله یې ته

د بدو خلکو دسیسو
سره؟

۴ ایا ټولو شیانو ته همداسې
ګورې

لکه چې څنګه ورته
مونږه انسانان
ګورو؟

٥ ایا ژوند دي دی لنډ

زمونږ د ژوند په شان؟

٦ نو بیا ولې لتهوې ته ګناهونه
ما کې

او خطاګانې لتهوې په
ما کې؟

٧ په دې پوهیږې چې مجرم نه
یمه

هیڅوک مې تا نه

خلاصولی نه شي

٨ زه دې جوړ کړی یم په خپلو
لاسو

خو تباه کوي مې اوس
همدا لاسونه

٩ په یاد دې اوسه چې لکه د
ختیو دې جوړ کړی یمه

او اوس مې ببړته
بدلوې په خاورو؟

١٠ تا قوت ورکړ زما پلار ته
چې پيدا شم ورنه

زه دې کړم لوی د
خپلې مور په نس
کې

١١ زما بدن دې د هډوکو او د
پلو نه جوړ کړ

زما هډوکي دې کړل
پټ په عضلاتو او
پوستکي باندې

١٢ تا ما ته راکړ ژوند او تلپاتې
مینه

ستا پاملرنې یم ژوندی
ساتلی

١٣ خو زه پوهېږمه اوس چې
هغه وخت به

تا په پټه دا اراده لرله
چې راته ورسوې
زیان

١۴ تا به کتل چې ایا زه کوم ګناه

او که نه

ترخو چې ته مې د
بخښلو نه انکار
وکړې

۱۵ که ګناهکار یا بې‌ګناه یمه زه

په سبب د تکلیفونو
خپلو زه یم محکوم
او خجل

۱۶ که زه لږ څه بریالی شوی هم
وای

د زمري په شان به مې
لټولی وې ته

ته خپل قدرت کاروې
چې زیان راته
راورسوې

۱۷ ته تل زما په ضد پیدا کوې
شاهدان

په ما زیاتېږي ورو
ورو قهر ستا

هر ځل حملې کوې په

ما باندې

۱۸ ولې دې پرېښودمه خدايه
چې دنيا ته راشم؟

کاشکې زه مړ وای
مخکې چې چا
ليدلی نه وای

۱۹ داسې به ښه وای چې
هېڅکله زه موجود نه وای

چې ګور ته تللی وای
د مور له نس نه

۲۰ ایا نه دی نژدې شوی
ختمېدو ته زما ژوند؟

یوازې پرېږده ما

پرېږده چې خوند
واخلم له پاتې
ژوند نه

۲۱ زه به زر لاړ شم بیا به هیڅ
رانه شم

داسې خاورې ته به
لاړ شمه زه

چې وي ډکه له تيارې
او مايوسی نه

٢٢ د تيارې، سيورو او د
ګډوډی خاورې ته

چېرته چې وي په کې رڼا
هم د تيارې په شان

د صوفر په نظر ايوب د سزا لایق دی

١ صوفر چې د نعمات ښخه ؤ،
ايوب ته ځواب ورکړ:

٢ څوک به ووايي ځواب دې

ډېرو خبرو ته؟

دومره خبرې به ثابت
کړي چې په حقه
يې ته؟

٣ فکر کوې چې ځواب نه شو
درکولای مونږه

ستا خوشې خبرو ته؟

ستا خبرې چې دي ډکې له
ملنډو څخه

څوک به وشرموي تا
هم؟

۴ ته دعوه کوې د دې چې
عقیده مې ده رښتینې

او دعوه کوې د دې
چې د خدای په
نظر پاک یم

۵ خو کاشکې خبرې وکړې
خدای درسره

او درته درکړي ځواب

۶ کاشکې ووايي هغه درته پټ
رازونه د حکمت

شته داسې شيان چې
دي لوړ د انسان له
پوهې

بايد پوه شې چې خدای
درکوي درته هغې نه هم

کمه سزا چې يې لايق
د هغې

۷ معلومولی شې ته پټ رازونه

د خدای

او ته کولای شې چې
پوه شې په هر څه
د قادر مطلق په
هکله؟

٨ هغه ډېر لوړ دي له اسمانه
څخه څه کولای شې ته؟

هغه ژور دي د مړو له
دنيا په څه پوهېږې
ته؟

٩ هغه پراخ دي ډېر د ځمکې
ښخه

او دي سورور له
بحيرې ښخه

١٠ که دې ونيسي خدای او تا
محکمې ته يوسي

ښوک نيولی شي د
هغه مخه؟

١١ خدای پوهيږي چې کوم
خلک دي بېکاره

کله چې ويني هغه بد
عملونه د هغوی

ايا ورباندې پټې به
کړي سترګې هغه؟

١٢ هغه وخت به شي هوښيار
ناپوهه خلک

چې وحشي خره
وزېږوي انسان

١٣ که دې نژدې کړې زړه ای
ايوبه خدای ته

او خدای ته پورته
کړې لاسونه

۱۴ که دې پاک کړ د ګناه نه
خپل لاس

او بدې دې لیرې کړه
د خپل کور نه

۱۵ نو بیا به راپورته کړې خپل
سر

پرته له دې چې
وشرمېږې

ته به ډاډه اوسې او
وېرېږې به نه

۱۶ بیا به هېر کړې خپل تکلیفونه
داسې

لکه ښنګه چې تېرېږي
سېلابونه او
هېرېږي

۱۷ بیا د غرمې د لمر نه به وي
رونبانه ستا ژوند

وبه ځلیږي ستا د

ژوند تیارې شپېې

د سباوون په شان

۱۸ بیا به ته وکړې د امن او
هیلې نه ډک ژوند

خدای به دې وساتي
او درته به درکړي
امن او ارام

۱۹ بیا به ارام یې ته د خپلو
دښمنانو څخه

ډېر خلک به وغواړي
له تا نه مرسته

٢٠ خو نااميدۍ نه به بدکاره
خلک

ګوري يو خوا او بلې
خواته

او پيدا به نه کړي دوی د تېښتې
لاره

هغوی سره به وي يوازې
د مرګي هيله

يوازې خدای حکمت او قدرت لري

١ بيا ايوب ځواب ورکړ:

٢ تاسو فکر کوئ چې په هر
څه پوهېږئ

چې کله مړه شئ نو
حکمت به هم شي
مړ درسره

٣ خو څومره چې تاسو لرئ
پوهه زه يې هم لرمه

په هیڅ لحاظ له تاسو
کم نه یمه

هرڅوک پوهیږي چې
تاسو څه وایئ

۴ اوس خپل ملګري زما هم
کوي خندا راپورې

خو یو وخت به
دعاګانې زما خدای
قبلولې

سره له دې چې زه بې‌عیبه او

نېک یمه زه

خو بیاهم راپورې
خاندي هغوی

۵ هیڅ تکلیف په تاسو نشته
خو بیاهم په ما ملنډې وهئ

تاسو وهئ داسې
څوک چې وي
لوېدو ته نژدې

۶ خو ژوند ارام دی د غلو

او خوندي دي هغه
خلک چې خدای
په قهروي

که څه هم د هغوی
خدای د هغوی
خپل قوت دی

٧ د حیواناتو نه پوښتنه وکړئ

او هغوی به زده کړي
ډېر شیان تاسو ته

سوال وکړئ د مرغانو نه

هغوی به درکړي
ځواب

٨ که پوښتنه وکړئ تاسو د
ځمکې د مخلوقاتو څخه

نو درته به وکړي
لارښوونه

که پوښتنه وکړئ د بحيرې له
ماهيانو څخه

نو کړي به خبر تاسو

٩ هغوی پوهیږي ټول

چې دي جوړ شوي د

ښځې په لاس

١٠ د هر ژوندي مخلوق او ټولو

انسانانو ساه ده

د هغه په لاس کې

١١ لکه څنګه خوله پوهیږي د

ښو خوړو په خوند

نو غوږونه هم پېژني

ښې خبرې

١٢ زاړه خلک لري حکمت

سپين ږيري خلک
لري پوهه

١٣ خو خدای لري حکمت او
قدرت

هغه لري پوهه او
قدرت د عمل

١۴ هغه څه چې خدای يې وران

کړي

هغه هېڅوک ودانولی
نه شي

هغه خلک چې بندیان يې
کړي خدای

هېڅوک نه شي
ازادولی هغوی

۱۵ خدای چې باران ودروي نو
وچکالي راځي

چې راخوشې کړي
اوبه نو سېلابونه
راځي

۱۶ د هغه سره قدرت دی او
حکمت

دي غولېدونکي او
غولوونکي دواړه

د هغه په لاس کې

۱۷ له حاکمانو څخه اخلي
حکمت

او له قاضيانو جوړوي
احمقان

۱۸ هغه له تخته غورځوي
پاچاهان

او ترې جوړوي
غلامان

۱۹ هغه شړي کاهنان او ورڅخه
اخلي اختيار

او د قدرت له
خاوندانو عاجزان

جوړوي

٢٠ دی بندوي د اعتباري خلکو خولې

او له سپینږیرو څخه اخلي حکمت

٢١ رسوا کوي دی مشران خلک

او اخلي قدرت له حاکمانو څخه

٢٢ ښکاره کوي پټ رازونه په

تیاره کې هغه

بدلوي توره تیاره هغه
رڼا باندې

٢٣ لویوي هغه قومونه او بیا یې
له منځه وړي

پراخوي قومونه او بیا
اسیران کوي هغوی

٢۴ د هغوی د رهبرانو څخه
خدای جوړوي احمقان

هغوی پرېږدي چې
سرګردانه وارخطا
او ورک شي

٢٥ تپوي هغوی لاسونه په تیاره
کې

او زنګیرې لاره کې د
شرابیانو په شان

د خدای سره د ایوب دعوه

١ دا ټول لیدلي ما په خپلو
سترګو

اوربېدلي زما غوږونو
او پوه شوی يم
وربانديې

٢ په دې ټولو زه پوهېږم تاسو
څومره چې پوهېږئ

له تاسو کم نه يمه

٣ زما شخړه نه ده تاسو سره
بلکې د قادر مطلق سره ده

غواړمه بحث وکړم د
خدای سره د

خپلې دعوې

۴ خپل جهالت پټوئ تاسو په
دروغو باندې

تاسو يئ لکه د هغو
ډاکترانو په شان

چې دوی علاج د چا
کولای نه شي

۵ کاشکې خاموش اوسېدلی
تاسو په پوره توګه

نو ښکاره به شي چې
عقلمن يئ تاسو

٦ تاسو واورئ زما دليل

او غوږ ونيسئ زما
دعوې ته

٧ تاسو ولې وايئ دروغ چې
دفاع وکړئ د خدای؟

فکر کوئ چې ستاسو
دروغ به وکړي ګټه
خدای ته؟

٨ تاسو کوښښ کوئ چې
وکړئ طرفداري د هغه؟

تاسو به وکړئ محکمه
کې بحث د هغه په
دعوې؟

٩ که خدای وګوري په ځیر
تاسو ته

کوم ښه‌والی به په
تاسو کې پیدا کړي
هغه؟

لکه چي ښنګه تاسو نور
غولوئ

فکر کوئ چي تاسو
خدای هم غولولی
شئ؟

١٠ سره له دې چي تعصب پټ
دی ستاسو

تاسو به ورټي خدای

١١ ایا وبه نه وېروي د هغه لویي
تاسو

او په تاسو به رانه شي
هیبتناکه وېره؟

١٢ دي د ايرو په شان بېکاره
متلونه ستاسو

ستاسو بحثونه دي
کمزوري لکه ختهو
د دېوال په شان

١٣ غلي شئ راکړئ موقع ما ته
چې زه خبرې وکړم

هر څه چې کیږي هغه

دې وشي په ما

۱۴ دې ته تيار يم زه

چې په خطر کې مې
خپل ژوند واچوم

۱۵ حتی که هغه ووژني ما خو
زه اميد لرم هغه ته

زه به بيان کړمه هغه ته
مې دعوه خپله

۱۶ دا به سبب شي زما د

خلاصون

ځکه چې هېڅ بې دینه
سړی نه شي
کولای جرات

چې مخامخ شي دی
له خدای سره

١٧ اوس مې خبرو ته په غور
سره غوږ ونیسئ

او زما وینا واورئ
خپلو غوږونو

باندې

۱۸ دې ته تیار یم چې دعوه
خپله بیان کړمه زه

ځکه چې زه حق په
جانب یمه

۱۹ ځوک دی چې په ما لګوي
تور

که داسې وي نو زه
تیار یمه

چې خاموش اوسم او

مړ شمه زه

٢٠ ای خدایه، له تا نه غواړم دوه

شیان هغه ومنه ته

بیا به له تا څخه

کوښښ د پټېدو

ونه کړم

٢١ نور ته بس کړه سزا مه راکوه

ما ته

ته مې مه وېروه په

خپلې هيبتناکې
وېرې

۲۲ ته خبرې وکړه خدايه او زه
به درکړم ځواب

يا ما پرېږده چې
خبرې وکړم او ته
يې راکړه ځواب

۲۳ څه غلطي مې کړې زما ګناه
څه ده؟

لګېدلی د کوم جرم

تور په ما؟

۲۴ اړوې زما نه ولې ته خپل
مخ؟

ولې چلند راسره کړې
ته د دښمن په
شان؟

۲۵ ته وېروې ما د هغې پاڼې په
شان چې وړي يې باد؟

ته حمله کوې په ما
لکه د بوسو په يو

ډکي باندې؟

۲۶ لګوې ولې په ما باندې

توروونه د جرمونو

سختو

راشخه غواړې ته د هغو

ګناهونو حساب

چې مې کړي دي

ځوانۍ کې؟

۲۷ ته مې اچوې په پښنو کې

زنځیرونه

ته مې شارې هر قدم

او ګورې زما د پښو

چاپونه هم

۲۸ زه خرابېږم خوسا لرګي په

شان

هغې کورتۍ په شان چې

وي خوړلې چینجو

د ایوب ژوند تریخ او لنډ دی

١ مونږ راغلي يو دنيا ته ټول
کمزوري او بې‌وسه

او ژوند ټېروو ټول
يوشان لنډ او له
تکليف ځخه ډک

٢ مونږ زر شنه کېږو د ګلانو په
شان

او مړاوي کېږو زر

پناه کېږو مونږ د
سيوري په شان

۳ نو خدايه ته ولې نظر ساتې
داسې موجود باندې

يا به مې کړې محاکمه
او وبه کړې ته
قضاوت راسره؟

۴ څوک کولای شي راوباسي
يو پاک شی

د يو ناپاک شي څخه؟

هېڅوک کولای نه شي
داسې

۵ دی له مخکې ټاکل شوی
اوږدوالی زمونږ د ژوند

دی له مخکې ټاکل
شوی زمونږ د عمر
شمېر د میاشتو

تا دي ټاکلي هغه او نه
بدلېږي

۶ سترګې واړوه له مونږه او
مونږ یوازې پرېږده

مونږ یو د مزدورانو په

شان

پرېږده چې خلاص

کړو خپل کار په

ارامۍ سره

٧ هیله شته د داسې ونې که

هغه ووهل شي

نو راشنه کېږي بېرته

او غوړېږي څانګې

یې

٨ که څه هم د هغې ریښې

زږیږي

او وچیږي سته یې په
ځمکه کې

۹ بیاهم نیسي غوټۍ لړو اوبو
باندې

او شنه کیږي د ځوان
بوټي په شان

۱۰ خو مونږ انسانان مړه کیږو او
ختمیږو

مونږ ساه ورکوو او
چېرته به یو؟

۱۱ لکه څنګه چې وچیږي
بحیرې

او ودریږي سیندونه په
وچکالۍ کې

۱۲ خلک مړه کیږي او نه
راپاڅیږي بیا

ترڅو اسمان نور نه
وي نه راویښیږي

هغوی

هېڅوک به نه کاندي
راوینس هغوی

١٣ کاشکې مې پټ کړې ته د
مړو دنیا کې

پټ مې پرېږدې ترڅو
شي سوړ ستا قهر

او بیا وټاکې وخت
چې را په یاد مې
کړې ته

۱۴ که چېرې مړ شي يو څوک

ژوندی کېدای شي

بېرته؟

خو زه به کوم انتظار د بنو

وختونو

چې پای ته ورسيږي

دا د تکليف وخت

۱۵ بيا به ته وکړې غږ او زه به

درکړم ځواب

او ته به خوشحاله شې
له ما يعنې د خپل
مخلوق څخه

۱۶ بيا به ګورې ته زما هر قدم

خو حساب به نه کوې
ته د ګناهونو زما

۱۷ ګناهونه به ته لېرې کړې زما

او کړې به پټې زما
ټولې خطاګانې

۱۸ رابه شي داسې وخت چې به
راپرېوځي غرونه

او وبه خوځېږي له
خپل ځايه ګټان

۱۹ لکه څنګه چې اوبه خرابوي
تيږې

او خاوره به يوسي
سخت باران

نو داسې ته له منځه
وړې هيله زمونږ

٢٠ مغلوبوې ته مونږه

او د مرګ په وخت

کې مو ښېره بدلوې

بیا شړې مونږه د تل

دپاره

٢١ عزت مومي اولادونه زمونږ

هیڅ نه خبرېږو ترې

مونږ

چې رسوا کیږي هغوی

هيڅ نه خبرېږو ترې
مونږ

۲۲ احساسوو مونږه يوازې درد
د بدنونو خپلو

او احساسوو مونږه غم د
ذهنونو خپلو

دوهمه وينا

(۱۵:۱ – ۳۴:۲۱)

د اليفاز په نظر د خداى ښخه د ايوب نه ويرېدل

١ بیا الیفاز چې د تیمان د ښار
ښخه ؤ، ځواب ورکړ:

٢ هوښیار سړی دې ونه کړي
داسې تشې خبرې

ته کوې یوازې خوشې
خبرې

٣ وبه نه کړي عقلمن سړی
خبرې ستا په شان

او نه به وکړي دفاع له
خپله ځانه ښخه

په داسې بېمعنى
خبرو

۴ خو ته وېرېږې نه له خداى
څخه

او مخه نيسې د هغه
چا چې کوي دعا
خداى ته

۵ ستا له خبرو څخه ښکاري
ستا ګناه

ته خوښوې د ټګى

ژبه

۶ ما ته نشته حاجت چې ستا
غندنه وکړم

ستا خبرې ورکوي
ستا په خلاف
شاهدي

۷ فکر کوې چې لومړنی انسان
يې چې دنيا ته راغلې؟

کله چې غرونه جوړ
کړل خدای ايا پيدا

شوی وې ته؟

٨ ایا خبر شوې ته د خدای د
مشورو څخه؟

ایا فکر کوې چې
یوازې ته هوښیار
یې؟

٩ داسې شی نشته چې خبر یې
ترې او مونږ ترې نه یو خبر

داسې په څه پوهېږې
ته چې مونږ پرې

نه پوهېږو؟

١٠ مونږ زده کړی خپل حکمت
سپین ږیرو خلکو څخه

چې زېږېدلي وو
هغوی ستا د پلار
نه مخکې

١١ ایا تسلي د خدای ده کمه ستا
دپاره چې ردوې هغه؟

مونږه وکړلي خبرې په
نرمی تا سره د

خدای له خوا نه

١٢ خو ته يې احساساتي ولې

او له قهره دې

راوو‌ېستلې په

مونږه سترګې؟

١٣ ولې په قهر يې په خدای

باندې

او کوې داسې بدې

خبرې؟

۱۴ ایا شته داسې انسان چې په رښتیا سره وي پاک؟

ایا شته داسې څوک
چې وي نېک د
خدای په وړاندې؟

۱۵ حتی خدای نه کړي اعتبار
خپلو فرښتو باندې هم

حتی هغوی هم پاکې
نه دي د هغه په
نظر

۱۶ نو بیا څومره دي بې‌اعتباره
انسانان

دومره بدکاره دي چې
دي تږي د ګناه

۱۷ که ته غوږ ونیسې زما خبرو
ته نو درته وبه ښایم

او څه چې لیدلي دي
ما زه به یې بیان
کړم درته

۱۸ دا هغه څه دي چې مونږ ته

ويلي حکيمانو خلکو

چې زده کړي دي
هغوی خپلو نيکونو
څخه

او هيڅ شی يې پټ
ساتلی نه دی

۱۹ د هغوی خاوره وه ازاده له
پرديو څخه

او هيڅوک نه ؤ چې
کړي بې‌لارې

هغوی

٢٠ کوم بدکاران چې زیاتی کوي
د نورو سره

رابه شي پرې مصیبت
ترڅو ژوندي وي
هغوی

٢١ وي وېرووونکي اوازونه به د
دوی غوږو کې

چې کله فکر وکړي
چې دي خوندي

هغوی

داړه ماران به حمله
وکړي په هغوی
باندې

٢٢ هغوی ته نشته هیله د تیارې
نه تښتېدو دپاره

ځکه یو کس کړي
انتظار چې کړي
قتل هغوی

٢٣ هغوی ګرځي سرګردانه د

خوړو پسې

هغوی پوهیږي چې
یې ورځ د تباهۍ
ده نژدې

۲۴ د مصیبت او بدبختۍ وېره به
راشي په هغوی باندې

لکه پاچا چې تیاری
نیسي د جنګ
دپاره

۲۵ ځکه پورته کوي هغوی

لاسونه په خدای باندې

او سرکښي کړي د
مطلق قادر

۲۶ هغوی حمله کوي په خدای
باندې په سرکښی سره

په سرزوری پورته
کوي هغوی
سپرونه

۲۷ هغوی شتمن دي او نېکمرغه
دي

ډېرې دي غتې د
هغوی خېټې

۲۸ هغوی اوسېږي به هغو
ښارونو کې چې وران به شي

هغو کورونو کې چې
په کې نه اوسېږي
څوک

هغه کورونه چې بدل
به شي د خاورو په
ډېريو باندې

۲۹ هغوی به پاتې نه شي ډېر
وخت شتمن

پاتې به نه شي هېڅ
مال د هغوی

پاتې به نه شي د
هغوی سیوري هم

۳۰ له تیارې نه به خلاص نه شي
هغوی

هغوی به شي د هغو
ونو په شان

چې اور يې وسوځوي
ځانګې

او چې باد يې يوسي
ګلان

۳۱ که وي دومره احمقان هغوی

چې توکل کوي په
بې‌فايدې شيانو

بيا به هغه شي د
هغوی انعام

٣٢ هغوی به مړاوي شي لکه د ونو په شان

د وخت پوره کېدو نه مخکې

شي به مړاوي لکه د څانګې په شان

او بیا به راشنه نه شي هېڅکله

٣٣ هغوی به وي هغو تاکونو په شان

چې تویېږي خام
انګور ورڅخه

هغوی به وي زیتون د ونو په
شان

چې ترې تویېږي
بېوخته ګلان

۳۴ بېدینه خلک به شي پاتې
بېاولاده

او هغه کورونه چې
جوړ کړي یې په

رشوت دي

هغه به وسوځوي اور

۳۵ دا هغه خلک دي چې
جوړوي بد پلانونه

کوي بدي او د هغوی
زړونه دي ډک تل د
ټګی نه

خدای او انسان دواړو ایوب پریښی دی

۱ بیا ایوب الیفاز او نورو ته

ځواب ورکړ:

٢ ما مخکې هم دي اوربدلې
ډېرې داسې خبرې

تسلي نه بلکې تکليف
راکوئ ما ته تاسو

٣ خلاصې به نه شي ستاسو
بې‌معنى خبرې؟

تاسو ته څه تکليف
دی چې کوئ
بحث؟

۴ که تاسو وای زما په ځای او
زه وای ستاسو په ځای

ما به خپل سر وای
خوځولی درته د
اعتراض په توګه

۵ په خپله خوله به درکولای
شوای ما تسلي تاسو ته

او ستاسو درد به وای
کم کړی تسلی زما

۶ خو هر څه چې وایم نه کوي

ګټه

او درد مې نه کموي
حتی که غلی پاتې
شمه

٧ خدایه، زه دې ډېر یم ستړی
کړی

تا تباه کړه زما ټوله
کورنی

٨ تا رانیولی یم زه او کړې
دښمني راسره

صرف پوستکی او
هډوکي دی په ما
کې پاتې

او خلک دا ګڼي ثبوت
د مجرمی زما

٩ ټوټې ټوټې کوي مې خدای
له قهره

زما نه کرکه کوي او
چیچي خپل
غابنونه ما ته

راوباسي هغه په ما
سترګې د دښمن په
شان

١٠ خلک په ما باندې ملنډې
وهي

او وهي ما په څپېړو
په مخ باندې

راټولیږي هغوی زما په
وړاندې

١١ په لاس ورکړی یمه خدای

ګناهکارانو ته

او تسلیم کړی یې یم
زه بدکارانو ته

۱۲-۱۳ ما درلود ارامه ژوند خو
خدای برباد کړمه زه

هغه راونیولم ستوني نه
او ټوټې ټوټې یې
کړم زه

خدای جوړه کړې له ما د
خپلو غشو نښه

او له هرې خوا کوي د
غشو ګوزارونه په
ما

په بې‌رحمۍ سورى کوي او
ټپي کوي دا غشي ما

او تویوي زما وینه په
ځمکه باندې

١۴ هغه حمله کوي په ما باندې
لکه عسکر په شان

ټپي کوي مې هغه بیا

بیا

۱۵ زه کوم ویر او د ویر کالي
اغوندم

ما خوړلې ماتې او
کښېنمه دلته زه په
خاورو کې

۱۶ دومره وژړل ما چې سور شو
مخ زما

سترګې مې وپړسېدې
او تور شول لیمه

زما

١٧ خو ما نه دی کړی هیڅ ظلم

او له اخلاصه مې دعا

وکړله خدای ته

١٨ ای ځمکې پټه نه کړې زما

وینه

نه کړې بند زما د

انصاف فریاد

١٩ اوس شته داسې څوک چې

په اسمان کې وي شاهد زما

چې راسره ودریږي او
طرفداري وکړي
زما

٢٠ زما ملګري سپکاوی کړي
زما

زه خپل خدای ته
تویومه اوښکې

٢١ زما په کار دی یو څوک چې
مې وکړي شفاعت خدای ته

لکه یو څوک چې
شفاعت د خپل
ملګري کوي

٢٢ تېرېږي زما د ژوند کلونه

زه روان یم داسې ځای ته

چې نه راستنېږي ترې
څوک

ایوب وایي چې زما هیله څېرته ده؟

١ زما زور دی ختم شوی

زما ژوند دی ختمېدو

ته نژدې شوی

او زما په انتظار دی

قبر

٢ په رښتیا ما نه راتاو دي

مسخره کوونکي

زه وینم هغوی چې ما

ته څنګه سخت

پېغور راکوي

٣ ای خدایه، په خپله وکړه

ضمانت زما

نشته بل څوک چې
ملاتړ وکړي زما

④ تا بند کړي دي ذهنونه د
هغوی چې پوه شي

نو مه پرېږده هغوی
چې بری ومومي
په ما باندې

⑤ خلک وايي څوک چې
خيانت کړي

د پیسو په خاطر خپلو
ملګرو سره

نو اولادونه به یې
کړېږي د هغه دپاره

۶ اوس دا خبرې کاروي زما په
ضد باندې

او توکوي لیاږې زما
په مخ باندې

۷ د غم له لاسه ړندېدو ته
نژدې شوې زما سترګې

نرى شوې دي د

سيوري په شان

متېې او پښې زما

٨ هغه خلک چې دي نېک شي

به حيران دومره

او بې‌دينه خلک به

شي راپورته د

بې‌دينو په ضد

٩ خو نېکان به روان وي خپلو

لارو باندې

او ورځ په ورځ به
پاک خلک قوي
کيږي

۱۰ خو اوس ای زما ملګرو که
تاسو ټول هم راشئ

او ودرېږئ زما په
وړاندې

پيدا به نه کړم هوښيار
کس تاسو کې

۱۱ زما ژوند تېر شو

شنډ شول پلانونه زما

ختمه شوه هيله زما

١٢ خو زما ملګري شپې ته ورځ
وايي

هغوی دعوه کوي چې
رڼا نژدې ده

خو زه پوهېږم چې
پاتې کېږم په تياره
کې

١٣ که د مړو دنیا ده یوازېنی
هیله زما

که ویده شم په تیاره
کې هلته

١۴ که زه قبر ته خپل پلار ووایم

او هغه چینجي چې
مې خوري

هغو ته مور او خپله
خور ووایم

١٥ نو چېرته ده زما دپاره هيله؟

ايا کولای شي څوک
چې هغه ووينې؟

١٦ ايا هيله به لاړه شي زما سره
د مړو دنيا ته؟

ايا شي به خاورې ته‌ول
ارمانونه زما؟

خدای بدکارانو ته سزا ورکوي

١ بيا بلدد چې د شوح څخه ؤ،
ځواب ورکړ:

٢ ته به کله بس کوي خپلي خبرې؟

که ته شي غلی او غوږ ونیسي

نو مونږ به وکړای شو چې وکړو تا سره خبرې

٣ ایا ته فکر کوي چې مونږه یو د حیواناتو په شان؟

ایا ته فکر کوي چې

بې‌شعوره يو موږ؟

۴ ته په قهربږې ولې او تهتې
تهتې کوې ولې ځان؟

ايا دنيا دې پرېښودل
شي ستا دپاره؟

ايا هغه به وخوځوي
غرونه چې قانع
کړي تا؟

۵ په رښتيا ځراغ به مړ شي د
بدکاره انسان

د هغه لمبه به بیا ونه
کړي رڼا

۶ وي به تیاره د هغوی خېمو
کې

او څراغ به مړ شي د
هغوی دپاسه

۷ قدمونه قوي کمزوري شوي
د هغوی

کوم نصیحت چې کړي
هغه نورو ته

وبه غورځيږي د هغې
په سبب

٨ ږدي پښې هغوی په جال
باندې

او لوېږي په کنده کې

٩ نښلي په دام کې د هغوی
پوندې

او ټيلک يې کلک
رانيسي

١٠ پټه لومه ورته ایښې ده په
ځمکه باندې

او دام یې ایښی دی په
لاره کې

١١ بلا وباسي انتظار هغوی ته له
هرې خوا نه

او تعقیبوي هغوی قدم
په قدم

١٢ لوږې له منځه وړی د هغوی
قوت

افت راځي او انتظار
وباسي چې هغوی
ولوېږي

۱۳ په بدنونو يې خپرېږي
ناروغي وژونکې

او خرابوي متې او
پښې د هغوی

۱۴ هغو کورونو نه شړل کېږي
هغوی

چې اوسېدل په کې په

امن سره

او مخامخ کيږي د
مرګ سره

۱۵ وبه سوځيږي د بدکارانو
کورونه

او په کورونو به يې
اوري د ګوګړو
باران

۱۶ هغوی به وي د هغو ونو په
شان

چې يې وچيږي ريښې

او مړاوې کيږي د هغو
ځانګې

۱۷ شهرت ختميږي د هغوی
ځمکې د مخ نه

نه پاتې کيږي نوم
هغوی د هېچا په
ياد کې

۱۸ د دنيا نه شړل کيږي هغوی

د رڼا څخه تیارې ته

غورځول کیږي

هغوی

۱۹ هغوی نه لري هیڅ اولاده

او پاتې نه دی

هیڅوک یې ژوندی

۲۰ د ختیځ نه تر لوېدیځه پورې

چې خبریږي د هغوی

د سرنوشت نه

هرڅوک

پاتې کیږي هک
حیران او له ویرې
نه لړزیږي

٢١ داسې به وشي د بدو خلکو
سره

چې نه مني خدای

د ایوب دفاع کوونکی ژوندی دی

١ بیا ایوب ځواب ورکړ:

٢ څوروئ به مې ترڅو پورې

او ماتوئ به زما زړه

په دې خبرو

باندې؟

۳ تاسو کړی سپکاوی دی زما

په څو څو ځلې

تاسو شرمېږئ هم نه

چې کوئ داسې

چلند راسره؟

۴ که ما کړی غلط کار هم وي

دررسولی يې څه زيان

تاسو ته؟

۵ فکر کوئ تاسو چې يئ بهتر
له ما نه

او زما تکليفونه ګڼئ
زما د ګناه ثبوت

۶ خو بايد پوه شئ تاسو چې
خدای کړي غلطي راسره

ما ته يې ايښی دی دام
چې مې راګير کړي

٧ زه اعتراض کړم د هغه په ظلم

خو نه نیسي غوږ راته

څوک

غوږ نه نیسي څوک زما فریاد

ته د کومک دپاره

نو نشته انصاف زما

دپاره

٨ خدای راته لاره کې دېوال

جوړ کړی او تېرېدلی نه شم

پته کړې په تیاره کې
زما لار ده هغه

٩ هغه اخیستی دی عزت زما
نه

او له منځه وړی یې
شهرت دی زما

١٠ راغورځوي مې هغه له هرې
خوا نه او زه به مړ شمه زر

هغه وړي له منځه
هیله زما لکه ونه

چې راولویږي له
بېخه

١١ خدای په قهر او په غضب
دی په ما

هغه چلند کوي زما
سره د خپل دښمن
په شان

١٢ هغه رالېږي خپل لښکر چې
حمله وکړي په ما

هغوی کیندي مرچلونه

او کلابندوي خپمه
زما

۱۳ خدای لېرې کړي دي خپلوان
له ما نه

چې پېژندلم زه چا
اوس يم پردی
هغوی ته

۱۴ زه پرېښی يم خپلوانو

او هېر کړی يم نژدې
دوستانو

۱۵ زما د کور مېلمانه او زما

وینځې ما نه پېژني

د هغوی نظر کې زه

پردی شوی یمه

۱۶ کله چې غږ کوم خپل

خدمتګار ته نه راکوي ځواب

چې ورته وکړمه زاری

هم د کومک دپاره

نه راکوي ځواب

۱۷ زغملی نه شي زما بنځه بوی

د خولې زما

او ورونه مې هم نه
غواړي چې
رانژدې شي راته

۱۸ ما ته په سپکه سترګه ګوري
کوچنيان هم

او راپورې خاندي
چې کلهويني ما

۱۹ راځخه کرکه کوي زما نژدې
ملګري

ما چې د چا سره کوله
مینه زما په ضد
دي هغوی

۲۰ په ما کې نه دي پاتې څه

بې له پوستکي او
هډوکو څخه

زه تبنتېدلی یم له مرګه
په سختۍ سره

۲۱ ای ملګرو زما وکړئ رحم په
ما

ځکه زه وهلی يمه
خدای وکړئ رحم
په ما

٢٢ څوروئ مې ولې لکه د
خدای په شان؟

تاسو چې راکړ دا
عذاب ايا بس نه
دی هغه؟

٢٣ کاشکې په ياد وساتې زما
خبرې يو څوک

او هغه ولیکي په یو
کتاب کې

۲۴ یا ولیکي تیرې باندې زما
خبرې په اوسپنیز قلم

او داسې یې ولیکي
چې پاتې شي تل

۲۵ خو زه پوهېږم چې موجود
دی خلاصوونکی زما

چې راځي به اخر چې
دفاع وکړي زما

۲۶ حتی که چیرې له منځه
یوسي

دا ناروغي زما د
پوستکي

خو زه به ووینمه
خدای په همدې
بدن

۲۷ زه به وګورم هغه په خپله

او هغه به ووینم په
خپلو سترګو

زه په ارمان یمه د
هغې شپې

٢٨ که تاسو وايئ څنګه به
ورکړو مونږ هغه ته عذاب

ځکه هغه راوستی په
خپل ځان باندې
په خپله تکلیف؟

٢٩ نو بايد ووېرېږئ د خدای له
تورې

هغه توره چې نازلوي د

خدای غضب

ترڅو پوه شئ چې وبه
شي قضاوت

بدکارانو ته سزا

١ بیا صوفر چې د نعمات ښخه
ؤ ځواب ورکړ:

٢ خفه کوې مې ای ایوبه ته

نور کولای نه شم صبر

زه یم مجبوره چې

ځواب دې درکړم

٣ د اصلاح دپاره د سپکاوي
څخه دي ډکې خبرې ستا

خو زه پوهېږم څنګه
درکړمه ځواب ستا

٤ بې له شکه ته پوهېږې د
پخوانیو زمانو راهیسې

چې انسانان کله پیدا
شول په ځمکه
باندې

۵ کامیابي د بدکارانو به وي
لړې مودې دپاره

او خوشحالي د بې‌دينه
خلکو به وي يوې
شيبې دپاره

۶ کېدای شي لوی شي هغوی
دومره چې تر اسمان ورسي

دومره شي لوی چې
يې وربځو ته
سرونه ورسيږي

۷ خو شي به ورک هغوی خپلو
غایطه موادو په شان

چا چې پېژندل پخوا
هغوی شي به
حیران

او وايي به چې چېرته
لاړل هغوی

۸ هغوی به ورک شي د یو
خوب په شان

شي به فنا لکه د شپې

د رویا په شان

او لیدل کیږي به بیا
هېښکله نه

۹ کومو خلکو چې لیدلي يې
وو هغوی وبه يې نه ګوري
نور

بیا به يې ونه ګوري
هېښکله کورنی د
هغوی

۱۰ څه چې غلا کړي له غریبانو

هغوی

اولادونه به یې ورکړي
تاوان د هغوی

١١ وو ځوانان او غبنتلي هغوی

خو بدل به شي په
خاورې هغوی

١٢ هغوی اخلي له بدی نه ډېر
خوند

او د ډېر وخته پاتې

کیږي د دې خوند

۱۳ تر ډېره وخته يې ساتي په
خوله کې

د یو خوږ شي په شان

۱۴ خو ترخه کیږي خواږه د
هغوی ګېډو کې

ترخه کیږي هغه لکه د
مار د زهرو په
شان

۱۵ څه شتمني چې خوړلې
هغوی استفراق به يې کړي

خدای به راوباسي هغه
د دوی له ګېډو نه
هم

۱۶ بدو خلکو چې تېر کړي دي
څه هغه دي لکه د زهرو په
شان

دا هغوی وژني د
وژونکي مار د
چيچلو په شان

١٧ پاتې به نه شي ژوندي تر
هغه وخته پورې

چې دوی وويني هغه
سيندونه چې
بهيږي په کې تېل د
زيتون

او وويني هغه وياليې
چې بهيږي په کې
شيدې او شات

١٨ هېڅ به ترلاسه نه شي د دوی
له زياره څخه

او نه به خوند اخلي د
خپلي شتمنی څخه

١٩ ځکه چې کړی یې زیاتی په
غریبانو او پریښې یې هغوی

او ویې نیول هغه
کورونه چې ودان
کړي وو بل چا

٢٠ هغوی تل وو حریصان او
هیڅکله نه شول ماړه

نه به شي پاتې ورته

هېڅ چې ترې
خوند واخلي

٢١ نه دي پاتې هېڅ شی چې
دوی یې وخوري

خو اوس به رسيږي
پای ته نېکمرغي د
هغوی

٢٢ کله چې ورسيږي اخري حد
د کاميابۍ ته هغوی

بېچاره‌ګي به راشي او

تباه کيږي به دوی

٢٣ پر پړده چې وکړي خوراک
ثومره چې غواړي

خدای به ورکړي په
خپل قهر او غضب
سره سزا ورته

٢٤ کله چې وکړي هغوی هڅه
چې وتښتي

د اوسپنې له توري
څخه

وبه لګيږي په برنجي
غشي

۲۵ د بدنونو د هغوی چې
راوباسي غشي

ويني ښځيږي به يې له
ځلېدونکو ښوکو

او پيدا کيږي د مرګ
وېره د هغوی
زړونو کې

۲۶ له منځه لاړ به شي هر څه

چې سپمولي هغوی

يو داسې اور چې د
انسان په لاس بل
شوی نه وي

سوځوي به هغوی د
خپلې تړولې پاتې
کورنۍ سره

۲۷ ښکاره کوي اسمانونه ګناه د
هغوی

ورکوي ځمکه شهادت

په خلاف د هغوی

۲۸ د خدای د قهر له امله

له منځه لاړه به شي
ټوله شتمني د
هغوی

۲۹ د بدو خلکو سرنوشت دا دی

کوم سرنوشت چې ورته
خدای ټاکلی

ایوب وايي چې بدکاره خلک نېکمرغه دي

١ بیا ایوب ځواب ورکړ:

٢ ونیسئ غوږ چې څه وایمه زه

دا ده هغه تسلي چې
یې له تاسو غواړم

٣ ما پرېږدئ چې خبرې وکړم

او کله چې ورسیږي
پای ته خبرې زما

بیا که غواړئ وهئ
ملنډې په ما

۴ ده ګیله زما له خدایه، نه د
خلکو څخه

ځکه خو یمه زه
بې‌صبره

۵ وګورئ ما ته چې حیران شئ

کېږدئ خپل لاس په
خپله خوله

۶ چې را په یاد کړم کله هغه
پېښې چې په ما تېرې شوې

نو له وېرې نه راځي
لړزه مې په بدن
باندې

٧ خدای پرېږدي ولې بد خلک
چې ژوندي پاتې شي؟

ولې هغوی پرېږدي
چې شي زاړه او
قدرت يې زيات
شي؟

٨ پيدا کيږي اولادونه او لمسي
د هغوی

او پاتې کیږي ژوندي
د هغوی تر لویېدو
پورې

٩ د هغوی کورونه دي خوندي
له وېرې

او نه ورکوي سزا
هغوی ته خدای

١٠ غویان تکږه دي د هغوی

او غواګانې بچې
زیږوي بې له

تکلیفه

۱۱ اولادونه د هغوی ځغلي

او کوي لوبې لکه د
وریو په شان

۱۲ هغوی سندرې وایي د
چمبو او ربابونو سره

او شپېلیو سره کوي
نخا هغوی

۱۳ تېروي بد خلک په نېکمرغی

کې خپل ژوند

او په ارامی سره مړه
کیږي بې له
ستونزې څخه

۱۴ خو بیا هم بد خلک خدای
ته وایي چې مونږ یوازې
پر یږده

مونږ نه غواړو چې
ویېژنو ستا لارې

۱۵ هغوی فکر کوي چې حاجت

نشته د قادر مطلق د عبادت

هغه ته نشته کومه ګټه
په دعا کولو

۱۶ هغوی وايي چې نېکمرغه يو
مونږ په خپل قوت

خو طريقه د هغوی د
فکر زه منلی نه
شم

۱۷ ايا څراغ کله مړ شوی د
بدکاره خلکو؟

ايا مخامخ شوي
هغوی د کوم افت
سره؟

ايا خدای کله په قهر سره
ورکړې سزا بدکاره خلکو
ته؟

۱۸ ايا هغوی وړې داسې باد دي
لکه خڅکه چې وړي بوس؟

يا يې توفان کې هغوی
وړي دي د ګرد په
شان؟

۱۹ ای ملګرو تاسو وایئ چې
ورکوي خدای سزا

اولادو ته د پلرونو د
ګناه په خاطر

خو زه وایم خدای دې
ورکړي سزا په خپله
ګناهکارانو ته

نو پرېږده چې ویې
ویني خوند هغوی

۲۰ پرېږده چې وویني ګناهکاران

خپله سزا

پرېږده چې ووېني د
قادر مطلق غضب

٢١ پروا يې نه لري چې څه
تېرېږي په اولادونو يې

وروسته له دې چې
مړه کېږي هغوی

٢٢ ايا کولای شي څوک چې
خدای ته وکړي لاربنوونه

هغه چې کوي قضاوت
د هغو خلکو چې
لري لوړ مقامونه؟

۲۳-۲۴ پاتې کېږي ځيني خلک
تندرست د مرګ تر ورځې
پورې

په خوشحالۍ او اسانۍ
سره مړه کېږي
هغوی

بدنونه د هغوی قوي
او پاتې کېږي روغ

۲۵ نور خلک مړه شي د ماتو
زړونو سره

هغوی وانخیست خوند
د نېکمرغه ژوند
څخه

۲۶ خو دواړه مړه کیږي او
بنځیږي یوشان

ټول پټیږي په چنجیو
کې

۲۷ ای ملګرو، زه پوهیږم چې

څه فکر کوئ تاسو

زه خبر یم دسیسه
جوړوئ زما په
وړاندې

٢٨ تاسو به کړئ پوښتنې کورونه
چېرته دي د هغو لويو
خلکو؟

کورونه د هغو خلکو
چې کول به يې بد
بد کارونه؟

۲۹ ایا تاسو پوښتنه نه ده کړې
هغو خلکو نه چې کړي سفر

هغه خبرونه مو نه دي
اورېدلي چې
راوړي هغوی؟

۳۰ چې د مصیبت په ورځ به
وساتل شي بدکاره خلک

د خدای د قهر په ورځ
به وژغورل شي
هغوی له بلا څخه

٣١ هېڅوک نشته چې تور
ولګوي په بدکارانو باندې

نشته څوک چې هغوی
ورسوي خپلو
اعمالو په سزا
باندې

٣٢ چې وړل کیږي هغوی کله
هدیرې ته

بنه خارل شویو
مزارونو ته خپل

٣٣ په زرګونو خلک اخلي برخه
په جنازه کې د دوی

او حتی خاوره هم
پرېوځي په نرمۍ
سره

د هغوی په جسدونو
باندې

٣٤ نو څنګه تاسو کولای شئ

چې راکړئ تسلي خوشې
خبرو باندې؟

دروغ هر ځواب دی
ستاسو

درېمه وینا

(۱:۲۲ – ۲۳:۲۷)

الیفاز وایي چې ایوب باید خدای ته رجوع وکړي

۱ بیا الیفاز چې د تیمان د بنار شخه ؤ، ځواب ورکړ:

۲ ایا داسې څوک شته حتی عقلمن تر ټولو

چې خدای ته ورسوي
کومه ګټه؟

۳ ایا ستا ښه کارونه
خوشحالوي مطلق قادر؟

یا بې‌عیبي ستا هغه ته
رسوي څه ګټه؟

۴ ایا خدای د دې په خاطر
رټي او محاکمه کوي تا

ځکه ویرېږې ته د
هغه څخه؟

۵ نه، دا ځکه چې تا کړې ډېره
ګناه ده

دا نتیجه ده ستا د ټولو
بدو کارونو

۶ خپل پوروړي ورور څخه تا

په ګرو واخيستل کالي
د هغه

تا پرېښنبود هېڅ شی
ورسره چې يې
واغوندي

٧ تا ورنه کړلې اوبه سترو ته

تا ورنه کړل خواږه

وږیو ته

٨ د خپل قدرت او خپل مقام

ښخه دې کار واخیست

د دې دپاره چې

ونیسې ټوله ځمکه

٩ تا نه یوازې انکار وکړ د

مرستې نه د کونډو سره

او تا لوټ کړل يتيمان
هم او ودې کړ بد
چلند ورسره

١٠ نو اوس دامونه دي ستا
ګردچاپېره

راځي په تا باندې
ناڅاپه وېره له
هرې خوا نه

١١ دومره تياره شوه چې ته
ليدلی نه شې هېڅ

او ډوبوي دې
سېلابونه

۱۲ په اسمانونو کې دی خدای

له ځکو ځکو ستورو
پورته دی

څېرته چې هر څه
شي ليدلی هغه

۱۳ او بياهم وايې خدای په څه
پوهيږي؟

هغه دی پټ په تورو
وربځو کې

خنګه کولای شي هغه چې
قضاوت وکړي

په مونږ باندې؟

١۴ فکر کوې چې تورې وربځې

به کړي سترګې د هغه
پټې

چې اسمان کې وهي

کله قدمونه هغه

۱۵ ایا لرې ته اراده چې شې
روان په هغو لارو

چې پرې تللي بدکاران
دي؟

۱۶ هغوی مړه شول کله چې وو
لا ځوانان

سېلابونو یوړه د ژوند
تهداب د هغوی

۱۷ دا هغه خلک وو چې ویل
یې خدای ته

چې مونږ یوازې
پر پرږده

هیڅ نه شي کولای
قادر مطلق په مونږ
باندې

۱۸ او بیا هم هغه خدای ؤ چې
کرل یې نېکمرغه هغوی

خو زه نه پوهېږم په

خیالونو د هغو
بدکارانو

۱۹ ښه خلک وي خوشحاله او
بې‌ګناه خلک خاندي

چې کله ګوري چې بد
خلک مومي سزا

۲۰ هغوی به وايي چې ورېل
کیږي به له منځه بدکاران

او اور سوځوي هر
څه چې پاتې

کیږي ترې

٢١ اوس ایوبه ته د خدای سره
پخلا شه

او ورسره مه کړه چلند
لکه دښمن په شان

بیا به درکړي برکتونه
هغه

٢٢ کړه قبولي لاربنوونې د هغه

په زړه کې ځای

ورکړه د هغه خبرو
ته

٢٣ که ته وکړې رجوع مطلق
قادر ته

او ستا په کور کې چې
کیږي ټول بد
کارونه بس کړي

٢٤ که لیرې وغورځوې خپل
سره زر دي

او سیند ته وغورځوې

خپل قیمتي سره

زر

۲۵ پرېږده چې وي ستا سره زر

قادر مطلق

پرېږده چې وي هغه د

ستا دپاره د سپينو

زرو انبار

۲۶ نو بيا به په مطلق قادر باندې

کوې توکل

او شي به پوه چې

درکړي خوشحالي

ده خدای

٢٧ کله چې ته کوې دعا کړي به

قبوله ستا دعا هغه

او ته به پوره کړې

خپل نذرونه

٢٨ په هر کار کې بریالی به یې

ته

او ستا په لاره کې

ځلیږي به رڼا

۲۹ ذليل کوي خدای مغرور
خلک

او عاجزان ژغوري

۳۰ هغه به وژغوري تا که بې‌ګناه
يې ته

که ستا عمل وي سم

ايوب د خدای په لټه کې دی

۱ بيا ايوب ځواب ورکړ:

۲ زه بياهم سخته ګيله کوم له

خدایه

پاتې کېدای نه شمه
غلی زه زګېروي
کومه

٣ زه پوهېدلی کاشکې چې
چېرته پیدا کړم هغه

او پوهېدلی په دې
چې خنګه ورشمه
د هغه تخت ته

۴ ما بیان کړې به وای خپله

دعوه هغه ته

خپلې دفاع دپاره به
مې ټول دليلونه

وای وړاندې کړي
ورته

٥ بيا به پوه شوی وای زه چې
هغه به راکړي څه ځواب

او څه چې غوښتل يې
ما ته ووايي

۶ ایا خدای به اخیستی وای
کار د خپل تېول قوت

ثخه په ما باندې؟

نه، هغه نیولی به وای
غوږ زما خبرو ته

۷ زه یم صادق که مې ویلی
شوای د خدای سره دلیل

زما قاضي به بېګناه
اعلان کړی وای زه
د تل دپاره

٨ لتولی مې دی خدای ختیځ
کې خو هلته نشته

پیدا مې نه کړ کله چې
ومې لټاوه لوېدیځ
کې

٩ هغه کوي کار د شمال خواته
خو زه يې ليدلی نه شم

هغه تاوېږي د جنوب
خواته خو زه يې
ليدلی نه شم

۱۰ خو چېرته چې ځم خدای
دی خبر ورځخه

چې ازمايي مې کله نو
سوچه وځم د سرو
زرو په شان

۱۱ په وفادارۍ سره يم تللی د
هغه په لاره

يو خوا او بل خوا
شوی نه يم له هغې
لارې

١٢ ما همېشه دي په ځای کړي

د هغه حکمونه

ګرځمه زه د هغه رضا

پسې

نه ګرځم زه خپلو

غوښتنو پسې

١٣ نه بدلېږي خدای هېڅکله

څوک يې کولای نه

شي مخالفت

نه يې کولای شي
څوک ممانعت

۱۴ کړي به ترسره اراده خپله
هغه زما دپاره

هغه څه چې دی
یوازې یو د هغه
ډېرو پلانونو څخه

۱۵ نو ځکه لړزېږمه زه د هغه په
وړاندې

کله چې فکر کوم د

دې په هکله نو
وېرېږمه زه

۱۶ له منځه وړی زما همت دی
خدای

او سخت وېروي ما
قادر مطلق

۱۷ که څه هم زه یم ړوند کړی
تیارې

خو بیاهم نه پاتې کېږمه
چوپ

ولې بدکارانو ته سزا نه ورکول کېږي؟

د ايوب د خبرو دوام

١ قادر مطلق ولې وخت نه
ټاکي د بدکارانو قضاوت
دپاره

او د عدالت يوه ورځ
هغو دپاره چې هغه
پېژني؟

٢ بدکاره خلک بدلوي د
ځمکې حدونه

چې ترلاسه کاندي
نوره ځمکه

غلا کوي هغوی پسونه

او یو ځای کوي یې
خپلو رمو سره

٣ هغوی اخلي خره د یتیمانو
څخه

او په ګرو اخلي غویی
د کونډو څخه

ترځو ادا کړي خپل
پورونه

۴ هغوی ترپښو لاندې کوي د
غریبانو حقونه

او حاجتمندان
مجبوروي دې ته
چې پټ کړي
ځانونه

۵ خو غریبان د وحشي خرو په
شان

ګرځي خوړو پسې
وچه صحرا کې

یوازې په دښته کې موندلی
شي

خواږه اولادونو ته
خپل

۶ هغوی مجبور دي چې وکړي
لو د پردیو په پټیو کې

او ټول کړي پاتې
شوي انګور د

بدکارانو په تاکونو
کې

٧ نشته هغوی سره څه شی چې
يې واغوندي د شپې

نشته څه چې هغوی
وساتي يخنی نه

٨ لمدوي هغوی کوم بارانونه
چې وریږي غرو کې

او پناه اخلي د ګټونو
منځ کې

٩ له کونډو اخلي ماشومان بد
خلک

او د پورونو ورکولو په
خاطر اخلي په
ګرو

اولادونه د غریبانو
څخه

١٠ خو مجبور دي غریبان چې
وګرځي بې له کالیو

هغوی مجبور دي چې

لو وکړي د غنمو
په وریو ګېډو

١١ د زیتونو نه وباسي هغوی
تېل

او شراب وباسي د
انګورو څخه

خو ګرځي تږي هغوی
په خپله

١٢ کړي زګېروي په ښارونو کې
چې دي د مرګ په حال کې

او تپیان کړي فریادونه
د کومک دپاره

خو خدای نه کوي پام
دعاګانو د هغوی ته

١٣ شته داسې خلک چې دي
منکر له رڼا

هغوی پرې نه پوهیږي
او نه ځي په هغه
لاره

١۴ قاتل راپاڅیږي د سباوون نه

مخکې

او وځي چې ووژني
غریبان او محتاجه
خلک

او کوي غلا هغه په
شپه کې

١٥ زناکار کړي انتظار د تیارې

پټوي هغه خپل مخ
چې یې ونه پېژني
څوک

۱۶ غله اوړي په شپه کې کورونو

ته چې وکړي غلا

خو د ورځې له خوا

هغه پټيږي او

ساتي ځان له رڼا

۱۷ هغوی ټول ويريږي د ورځې

له رڼا نه

خو عادت دي هغوی

د ويروونکې تيارې

سره

د بدکارانو سرنوشت

۱۸ بدکاران وړي سېلابونه

راولي خدای د هغوی
په ځمکه لعنتونه

نور په کار نه راځي د
هغوی تاکونه

۱۹ لکه څنګه چې ورکېږي په
ګرمی او وچکالی کې واوره

داسې ورکېږي د

ژوندون له دنیا
ګناهکاران

٢٠ خپلو میندو هم هیر کړي
هغوی

هغوی خوړلي دي
چینجیو

څوک به نه یادوي نور هغوی

بدکاران دي رالوېدلي
لکه د ونو په شان

٢١ دا ځکه چې کوي بد چلند
هغوی د بې‌اولاده ښځو سره

او نه کوي مهرباني
هغوی د کونډو
سره

٢٢ په خپل قوت سره خدای له
منځه وړي زورواران

پورته کوي خدای
خپل لاس او مړه
کيږي بدکاران

۲۳ کېدای شي خدای ورکړي
هغوی ته په امن کې ژوند

خو همېشه هغوی
ساتي خپلې
ځارنې لاندې

۲۴ بریالي کیږي هغوی د څه
مودې دپاره

خو مړاوي کیږي بیا د
هرزه بوټو په شان

چې پرې شوی وي د

غلو دانو د هغه
وږي په شان

٢٥ ايا منکرېدای شي څوک له
دې خبرې؟

ايا ثابتولی شي څوک
غلطي زما خبرې؟

انسان د خدای په نظر کې نېک نه دی

١ بيا بلدد چې د شوح څخه ؤ،
ځواب ورکړ:

٢ خدای قدرتمن دی او بايد

ټول ورځخه وويريږي

هغه په سوله کې ساتي
خپله اسماني
پاچاهي

٣ ايا شمېرلی شي څوک هغه
فرښتې چې کړي خدمت د
هغه؟

ايا شته داسې ځای
چې نه ځلیږي
هلته نور د خدای؟

۴ ایا کېدای شي څوک وي
نېک د خدای نظر کې؟

څنګه کېدای شي چې
انسان پاک وي؟

۵ حتی سپوږمی نه ده روښانه د
هغه نظر کې

نه يې ستوري په نظر
کې پاک دي

۶ نو بیا انسان څه شی دی

چې بې‌ارزښته دی لکه
چینجي په شان؟

څه ارزښت لري ژوند د
انسان د خدای نظر
کې؟

ایوب د خدای لویي بیانوي

١ بیا ایوب په کنایه کې بلدد ته
ځواب ورکړ:

٢ ما سره تا وکړله څومره لویه
مرسته

زه چې یمه بېچاره او
کمزوری سړی

۳ کوې ته ما ته څومره ښه
نصیحت

چې ناپوهه یم زه

او شریکوې راسره
خپله پوهه

۴ تا سره چا وکړله مرسته چې
داسې خبرې وکړې؟

دې ته تشویق کړلې
چا چې داسې
خبرې وکړې؟

۵ ارواحګانې د مړو لړزیږي

هغو اوبو کې چې دي
د ځمکې لاندې

۶ د مړو دنیا په ډاګه ښکاري
خدای ته

هیڅ شی نشته چې
کړي پټه هغه

د هغه له نظره څخه

٧ خپور کړ خدای اسمان فضا
کې

او خالي فضا کې یې
کړه ځوړنده ځمکه

٨ ډکوي وریځې له اوبو څخه
خدای

او ساتي هغه چې ونه
چوي له دروندوالي
څخه

٩ پټوي ټوله سپوږمۍ هغه

او خپرويورباندې
خپله وړېځ

١٠ هغه جوړه کړه فضا چې جدا
کړي

اوبه د ځمکې د اسمان
څخه

او بېله کړي له تيارې
څخه رڼا ده هغه

١١ د اسمان ستنې لړزيږي

او رپيږي د هغه په

حکم باندې

١٢ په خپل قوت هغه ارام کړ

بحر

او په خپله پوهه يې

تباه کړله بحري بلا

١٣ دا تنفس ؤ د هغه چې يې کړ

صاف اسمان

او ؤ لاس د هغه چې

يې وواژه بنامار

چې تښتېده

۱۴ خو دا يوازې يوه برخه ده د

هغه د کارونو

دا يوازې ګونګوسې دي

چې اورېدلې دي مونږ

څوک پوهېدای شي چې په

رښتيا سره

څومره قدرتمن دی

خدای؟

ایوب یوځل بیا د خپل ځان نه دفاع کوي

١ بیا ایوب خپلو خبرو ته دوام ورکړ او ویې ویل:

٢ زه خورم قسم په ژوندي خدای

چا چې اخیستی زما حق دی

او تریخ کړی قادر

مطلق دی زما
ژوند

۳ چې ترخو پورې ژوندی یمه
زه

او خدای راکوي به
راته ساه

۴ هېڅکله رابه نه شي بده خبره
زما په ژبه باندې

هېڅکله رابه نه شي
دروغ زما په خوله

باندې

۵ وبه نه وايم هېڅکله داسې
چې کوئ سمه خبره تاسو

زه به ټينګار کوم تر
مرګه خپلې
بې‌ګناهۍ باندې

۶ له دې دعوې نه به لاس
وانخلمه چې په حقه يمه

پاک دی وجدان زما
زه به وايمه دا

ترڅو ژوندی یمه

٧ څوک چې کوي مخالفت
راسره او زما په ضد جنګیږي

هغوی دې ومومي سزا
د بدکارو او
ګناهکارو په شان

٨ پاتې کیږي څه امید بې‌دینه
خلکو سره

کله چې اخلي خدای
ژوند د هغوی؟

٩ کله چې راشي پرې تکليفونه

ايا خدای به واوري

فريادونه د هغوی؟

١٠ بايد غوښتلی وای هغه

خوښي هغوی

چې ورکوي يې قادر

مطلق

بايد کړې وای

دوامداره دعا

خدای ته هغوی

١١ راځئ چې درکړم زه تعلیم
تاسو ته

چې څومره لوی دی
قدرت د خدای

او هیڅ به پټ نه کړمه
د قادر مطلق
خدای په هکله

١٢ خو تاسو لیدلي دا هر څه په
خپلو سترګو

نو بیا ولې کوئ

خوشي خبرې؟

۱۳ دا به وي سرنوشت د بدکارانو خلکو

چې ټاکلی ورته مطلق قادر دی

۱۴ دا کېدای شي چې پیدا شي ډېر زامن د هغوی

خو هغوی به ووژل شي ټول په جنګ کې

او اولادونه به يې
هېڅکله ماړه نه
شي په ګېډه

۱۵ څوک چې پاتې شي ژوندي
مړه به شي په ناروغيو

د هغوی کونډې به هم
ونه کړي وير د
هغوی په مړو

۱۶ کېدای شي ولري د خاورو په
شان ډېر سپين زر

او کالي ولري د

ضرورت نه زيات

(۱۷) خو کوم نېکان به واغوندي

هغه کالي

کوم بېګناه خلک به

ووېشي هغه سپين

زر خپل منځ کې

(۱۸) بدکاران ودانوي کورونه د

غنې جال په شان

داسې کمزورې وي

لکه جونګړې په
شان

۱۹ هغوی کېدای شي چې ویده
شي شتمنی سره

خو کله چې ویښ شي
هغوی

نو شتمني به یې وي له
لاسه تللې

۲۰ ورباندې رابه شي سخته وېره
لکه سېلاب په شان

هغوی به باد یوسي په
شپه کې

۲۱ د ختیځ باد به یوسي هغوی

شي به نابود هغوی
خپلو کورونو نه

۲۲ دا باد به الوزي هغوی باندې
په بې‌رحمی سره

چې کله کړي هغوی د
تېښتې کوښښونه

٢٣ کله چې منډې وهي دوی باد
شپېلاقونه وهي

وهي ملنډې په هغوی
باندې

د حکمت دپاره هڅه

١ بې له شکه داسې معدنونه
شته

چې راویستل کیږي
سپین زر ورڅخه

داسې ځایونه شته چې

چاڼ کيږي سره زر
په کې

٢ راويستل کيږي اوسپنه له
ځمکې څخه

او راويستل کيږي مس
له تيږو څخه

٣ په تيارو کې معدنچيان راولي
رڼا

لټوي هغوی د ځمکې
د ټولو نه ژور

ځایونه

او توره تیاره کې
کیندي ګټونه

۴ هغو ځایو نه لېږي چې څوک
وسیږي په کې

یا اینبودل کیږي پښه
د انسان هلته

هغوی وباسي سوري په
معدنونو کې

هلته يوازې کړي
هغوی کارونه

ځورنديږي په رسيو
باندې هغوی په
معدن کې

⑤ ترلاسه کيږي خواره له
ځمکې

خو هماغه ځمکه وي
د هغو لاندې

ټوټې ټوټې شي ټول او

ځي له منځه

۶ دي لاجورد د ځمکې تیږو
کې

او دي سره زر د هغې
خاوره کې

۷ هیڅ باز نه ویني هغه لارې

چې دي تللې معدنونو
ته

او تېپوس نه الوزي د

هغو دپاسه

٨ هیڅ زمری یا بل خونخوار ځناور

نه ځي په هغو لارو باندې

٩ معدنچیان کیندي کلک کلک ګټونه

له بېخه وباسي هغوی غرونه

١٠ سوري کوي چې هغوی کله
ګټونه

کشفوي قيمتي تيرې

١١ هغوی کيندي د سيندونو
سرچينې

او څه چې پټ وي
ښکاره کوي هغه

١٢ خو موندل کیږي حکمت
چیرته

او زده کیږي پوهه
چېرته؟

۱۳ نه موندل کیږي حکمت د
انسانانو منځ کې

نه پوهیږي هېڅوک د
هغه په رښتیني
ارزښت

۱۴ ژور ژور بحرونه او دریابونه
وایي

چې موندل کیږي نه

حکمت هلته

۱۵ نه راوړل کیږي لاسته هغه په
سرو زرو

یا اخیستل کیږي نه په
سپینو زرو باندې

۱۶ برابریږي نه د هغه سره قیمتي
سره زر

یا تر ټولو ښه عقیق او
لاجورد

١٧ د سرو زرو نه هم زيات دی
د حکمت ارزښت

هم دی زيات د سرو
زرو له ګلدان او
قيمتي تيږو نه

١٨ د مرجان يا د بلور يا د
ياقوت نه هم

زيات دی قيمت د
حکمت

١٩ تر ټولو ښه زيړ ياقوت او

بهترین سوچه سره زر

پرتله کیږي نه د حکمت له قیمته سره

٢٠ نو چېرته ده بیا د حکمت سرچینه؟

زده کولای شو مونږ پوهه چېرته؟

٢١ هیڅ مخلوق هغه لیدلی نه شي

د هوا مرغه یې هم
لیدلی نه شي

٢٢ تباهي او مرګ وايي چې

اورېدلي مونږ یوازې
ګونګوسې

چې حکمت چېرته
دی

٢٣ یوازې خدای ته ده معلومه د
حکمت لاره

هغه پوهیږي چې

موندل کیږي

حکمت چېرته

٢۴ ځکه چې ویني هغه ټوله دنیا

هغه ویني هر څه چې

دي د ځمکې په

مخ

٢۵ کله چې خدای ورکړ قوت

باد ته

او ویې ټاکله اندازه د

باران په وربځو کې

۲۶ کله چې خدای وکړله پرېکړه

چې باران به اوري
چېرته

او ويې ټاکله د برېښنا
د حرکت لاره

۲۷ بيا وليده حکمت هغه

ويې ازمايه ارزښت د
هغه

او تصديق يې کړ دا

٢٨ وويل خدای مونږ انسانانو ته

د دې دپاره چې تاسو
اوسئ عقلمن

باید وویریږئ له څښتنه
څخه

د دې دپاره چې شئ پوه تاسو

باید له بدو نه وساتئ ځان

د ایوب وروستنی وینا

(۲۹:۱ – ۳۱:۴۰)

د ایوب پخواني برکتونه

۱ ایوب بیا خبرې وکړلې او
ویې ویل:

۲ کاشکې بیا شي زما ژوند لکه
پخوا په شان

کله چې خدای کاوه
نظر راباندې

۳ هغه وخت رڼا کوله زما لاره
خدای

چې په تیاره کې وم
روان وربانديږ

۴ په هغو ورځو کې نېکمرغه
وم زه

راسره مل ؤ خدای او
کړله ساتنه يې زما
د کور

۵ ما سره مل ؤ هغه وخت قادر
مطلق

او رانه چاپېره وو ټول

اولادونه زما

٦ زما غواګانو او وزو به
ورکولې پرېمانه شیدې

او د ګټهانو نه به
رابهېدل د زیتونو
تېل

٧ چې سره کښېناستل به کله
سپینږیري د ښار

زه کښېناستم به د
هغوی په منځ کې

٨ چې لیدلم به ځوانانو یو خوا
کېدل به هغوی

زما درناوي دپاره به
ودرېدل
سپینږیري

٩–١٠ کله چې ما کولې خبرې نو
شول به غلي مشران

حتی تر دې چې غلي
کېدل به هم لوی
لوی کسان

١١ هرچا چې زه ليدلم يا اورېدل
به يې زما په هکله

صفتونه به يې کول د
کړو وړو زما

١٢ چې غريبانو به کولو فريادونه
کله ورسره ما کوله مرسته

او ما کوله مرسته هغو
يتيمانو سره چې
ځوک يې نه لرل

١٣ هغه خلک چې وو د مرګ په

حال کې ما ته يې دعا کوله

او زما د مرستې سره
به کوله خوشحالي
کوندېو

۱۴ عدالت مې واغوست لکه
کاليو په شان

او انصاف مې لکه
چپنې او لونګۍ په
شان

۱۵ ومه ړندو ته زه د سترګو په

شان

ومه کوډانو ته د پښو

په شان

۱۶ زه غریبانو ته وم لکه د پلار

په شان

ما کوله دفاع د پردیو

د حقونو څخه

۱۷ ما کړلې ماتې د ظالمانو ژامې

او مظلومان مې

وژغورل د هغوی
د غابنونو نه

١٨ ما همېشه لرله تمه چې اوږد
ژوند به تېر کړم

او په تسلی سره به مړ
شم په خپل کور
کې

١٩ زه وم د هغې ونې په شان

چې تل رسېږي يې
رېښې اوبو ته

او لمديږي څانګې يې
په پرخه باندې

٢٠ هرچا کوله تل ستاينه زما

او هيڅ کمېدلو نه قوت
زما

٢١ کله چې ما کاوه نصيحت نو
خلک به شول غلي

او زما خبرو ته به يې
غوږ نيوه په غور
سره

٢٢ کله چې پای ته رسېدلې به خبرې زما

هغوی به نه ویل څه

زما خبرې لګېدلې په هغوی باندې

باران د څاڅکو په شان

٢٣ هرچا کاوه به هرکلی زما د خبرو

لکه چې ښنګه بزګران
کړي پسرلي کې د
باران هرکلی

۲۴ کله چې تور وو د هغوی
زړونه ما موسکا کړه ورته

هغوی خوشحاله وو
زما په ورين تندي
باندې

۲۵ ما مسووليت واخيست په
غاړه او ومې کړې پرېکړې

لکه ښنکه چې پاچا کوي
مشري د عسکرو
خپلو

ما کوله د هغوی مشري

او کله چې وو هغوی په غم کې

ما ورکوله تسلي ورته

د ایوب اوسني کړاوونه

د ایوب د خبرو دوام

(١) خو اوس ما نه کشران وهي

ملنډې په ما

نه وو لایق د دوی
پلرونه چې وکړي
مرسته

د پسونو په ساتلو کې
زما د سپیانو سره

۲ وه بېکاره د هغو سړیو ډله

وو کمزوري او کولای
یې نه شو کار زما
دپاره

۳ هغوی وو دومره غریبان او
وږي

چې خوړلې به یې
وچې ریښې په
شپه کې

په وحشتناکه او
خوشې ځایونو کې

۴ هغوی راویستل د دښتې
بوټي او خوړل به یې

حتی خوړلې یې

بې‌خونده ریښې د
جارو د بوټي

۵ هرچا شړل هغوی او وهلې
یې چیغې په هغوی باندې

لکه ځنګه چې هغوی
وهې چیغې په غلو
باندې

۶ هغوی مجبوره وو چې
واوسي په خوړونو کې

او سوریو کې د

ګړنګونو په
ځنګونو کې

⑦ هغوی کوله انګولا بیدیا کې د
حیواناتو په شان

او یو ځای یې
اخیستله پناه د
اغزیو د بوټو
لاندې

⑧ د بېکاره او بې‌نومه خلکو په
شان

او وو شړل شوي له
وطنه هغوی

٩ راپورې خاندي اوس
ماشومان د هغوی

او سپکاوی مې کوي
په سندرو کې

١٠ هغوی کوي له ما نه کرکه

او لېرې ساتي خپل
ځانونه له ما

پرته له دې چې راشي
او تو کړي لياړې
زما په مخ

١١ اوس چې کمزوری او بیچاره
کړی یم خدای

ډېر په قهر دي هغوی
او بېادبي کوي زما

١٢ کوي حمله د بدکارانو ډله ما
باندې

ما ځغلوي هغوی

تیاری نیسي هغوی
چې ما له منځه
یوسي

١٣ هغوی مخه نیسي زما د
تېښتې

او هڅه کوي چې تباه
کړي ما

نشته هېڅوک چې
ونیسي مخه د دوی

١۴ هغوی حمله کوي ناڅاپه په

ما باندې

کله چې وويني چې
پروت یمه په
ځمکه باندې

راپرېوځي هغوی ما
باندې

۱۵ سخته وېره ده راغلې په ما
باندې

باد مې یووړلو عزت

او نېکمرغي مې شوله
تېره لکه د ورېځې
په شان

۱۶ اوس نژدې شوې یمه مرګ
ته زه

او په ما راغلې د
تکلیف ورځې دي

۱۷ ټول هډوکي مې خوږېږي د
شپې

هېڅکله نه ورکېږي

درد زما

۱۸ خرابوي زما پوستکی خدای

او زندی کوي مې چې

شم مړ

۱۹ غورځولی یم په ختو کې هغه

او زه شوی یمه لکه د

خاورو او ایرو په

شان

۲۰ تا ته غږ کوم ای خدایه خو

ځواب نه راکوې ته

کله چې کړمه دعا ته
راته نه کوې پام

٢١ ته کړې ظلم په ما باندې

ته ځوروې مې په
خپل ټول قدرت

٢٢ ته پرېږدې چې باد مې یوسي
لیرې

په سخت توفان کې

رغړوې مې ته

٢٣ زه پوهېږم چې ما به بوځې د
مړو دنيا ته

هغه ځای چې ټاکل
شوی دی ټولو
دپاره

٢٤ ولې ته د مرستې نه انکار
کوې د محتاج کس

چې کله کړي هغه
فرياد د مصيبت په

وخت کې؟

٢٥ ایا ونه ژړل ما د هغو خلکو
په خاطر چې وو تکلیف کې؟

ایا ومې نه سوځېده
زړه په هغو خلکو
باندې چې وو
محتاج؟

٢٦ زه په ارمان وم د خوشحالۍ
او رڼا

خو په ځای یې راغلل

تکلیفونه او تیاره

۲۷ زما زړه دی ناارامه او
پریشانه

هره ورځ مې ده له
ستونزو ډکه

۲۸ ګرځم تیارې کې رڼا نشته د
لمر

ودرېږم زه د خلکو
منځ کې او کوم
زارۍ مرستې دپاره

۲۹ زه يم په شان لکه ورور د
سورلنډيانو

او ملګرى يم د
شترمرغانو

۳۰ زما پوستکى دى تور شوى
او غورځيږي

سوځي له تبې مې
هډوکي د بدن

۳۱ بدل شوى دى په غم زما د
رباب ساز

او له ژړا نه ډک دی زما د
شپېلۍ اواز

د خپلې بې ګناهۍ څخه د ایوب وروستنی دفاع

١ ما خوړلی قسم د خپل ځان
سره

چې هیڅ به نه ګورمه
پېغلې ته په بده
سترګه

٢ ما سره څه به وکړي مطلق

قادر؟

خدای به ښنګه راکړي
زما د کړو وړو
بدله؟

۳ تباهي او افتونه راولي هغه

په هغو خلکو باندې
چې کوي بد
کارونه

۴ زه چې کومه هر کار ترې
خبریږي هغه

پورته کوم چې هر قدم
هغه یې ګوري

۵ خورمه قسم چې زه نه یم
تللی په غلطه لاره

او هغه مې نه ده کړې
چې بل څوک
وغولوم

۶ پرېږده چې مې وتلي خدای
د انصاف په تله

او هغه به ووینې چې

څومره بې ګناه يمه

زه

٧ که زه وګرځم له سمې لارې

که مې زړه لاړ شي

هغه څه پسې چې

سترګې يې غواړي

يا که په ګناه ککړ شي

زما لاسونه

٨ نو بيا پربږده چې له منځه

لاړ شي زما فصلونه

یا دې بل څوک
وخوري هغه
خواږه چې کرمه
یې زه

٩ که زړه مې وړی وي د بل
چا بنځې

او ما په پټه وي
ایستلی انتظار په
دروازه کې د هغې

١٠ نو بیا پرېږده چې زما بنځه
هم د بل شي

او ورسره څملي نور
سړي

(١١) ځکه چې دا به وي له شرمه
ډک کار

او سزا به راکړل شي د
قاضي له خوا نه

(١٢) وي به دا د تباه کوونکي او
دوزخ د اور په شان

چې به وسوځوي ټوله
شتمني زما

۱۳ چې کله کوله ګیله زما
خدمتګار له ما نه

ما به نیوه ورته غوږ

او ما کولو به چلند
ورسره د انصاف له
مخې

۱۴ که مې کړي نه وای داسې

نو څنګه به زه مخامخ
شوی وای د خدای
سره؟

چې راتله کله زما د قضاوت
دپاره

ما به ويلي ورته څه
واى؟

۱۵ هماغه خداى چې زه يې
کړمه پيدا

خدمتګاران يې زما هم
کړل پيدا

۱۶ ما هېڅکله کړى نه دى انکار

د غريب سره له
مرستې نه

پر ېښودلې مې هېڅکله نه دي
کونډې

چې وکړي ژوند
نااميدۍ کې

١٧ نه مې پرې ايښي يتيمان چې
وږي وګرځي

زما د دوډۍ خوړلو
وخت کې

۱۸ ځکه ما پام کړی دی د
ځوانی له وخت نه

په یتیمانو لکه د پلار
په شان

او پام مې کړی دی
ټول عمر په کونډو
باندې

۱۹ ما به چې کله ولیدلو محتاج

او دومره غریب چې
اخیستلی به یې نه

شول کالي

۲۰ ما ورکول هغه ته خپلو
پسونو د وړیو کالي

چي په کي ګرم اوسي

بیا به د زړه له کومي
هغه کوله ستاینه
زما

۲۱ کله چي ما درلود قدرت په
محکمه کي

که پورته کړی مې وي
لاس په یتیم

٢٢ نو شي دې مات زما لاسونه

هغه دې پرېکړل شي
زما له اوږو

٢٣ ځکه وېرېږم زه د خدای د
تباهی نه

او زه وېرېږم د هغه له
لويی

او نه شم کولای داسې
کار

۲۴ تکیه مې نه ده کړې هېڅکله
په شتمنۍ باندې

۲۵ او نه مې کړی دی
غرور خپلو سرو زرو
باندې

۲۶ ما هېڅکله نه دی کړی
عبادت د لمر چې لري ځلا

نه مې کړی عبادت

دی د سپوږمۍ چې
لري بنکلا

٢٧ بې‌لارې شوی نه یم زه چې
وکړم عزت د هغو

او اوچت کړي مې
لاسونه ورته د
عبادت دپاره

٢٨ که داسې کړی وای ما نو باید
راکړل شوې وای

سزا د قاضي له خوا نه

ځکه دا انکار دی له

خدای تعالی څخه

۲۹ خوشحاله شوی نه یم

هېڅکله زه

چې کله ستونزه راتله

په دښمنانو زما

خوشحاله شوی نه یم

چې کله هغوی

باندې راتله افت

۳۰ ما هیڅ نه ده کړې داسې ګناه

چې وغواړم د هغوی
د مرګ دعا

٣١ ټول هغه خلک چې کړي کار
زما دپاره

هغوی پوهیږي چې ما
کړی د پردیو
هرکلی همېشه

٣٢ هیڅ مسافر مجبوره نه ؤ چې
شپه تېره کړي کوڅه کې

ځکه د دوی په مخ وه

خلاصه زما د کور
دروازه

٣٣ نور خلک هڅه کړي چې
پټې کړي ګناهونه خپل

خو نه پټومه زه
هېڅکله خطاګانې
خپلې

٣٤ ویربدلی نه یم هېڅکله د
خلکو له خبرو

د هغوی د سپکاوي له

وېرې هېښکله
غلی پاتې شوی نه
یم

او نه پاتې شوی یم
دننه کور کې

٣٥ ایا څوک به نه اوري زما
خبرې؟

خورمه قسم چې دي
رښتیا زما خبرې

پر پرده چې راکړي

ځواب زما مطلق
قادر

لیکل شوي وای کاشکې هغه
تورونه چې لګولي په ما

مخالف زما ترڅو
لیدلي وای ما

٣٦ ما به په ویاړ سره وای ایښبي
په خپلو اوږو

او په خپل سر باندې
به ایښبي مې وای

لکه د تاج په شان

٣٧ ما چې کړی دی هر کار
خدای ته ویلی به وای ما

او زه به ولاړ وای د
هغه حضور کې په
سرلوړی سره

٣٨ که مې غلا کړې وي هغه
ځمکه چې کرمه يې زه

او اخيستې مې وي د
هغې له اصلي

خاوندانو څخه

۳۹ که مې غلا کړي وي هغه
خواړه چې تولید شوي هلته

او وړي پرېښې مې
وي هغه بزګران
چې یې کرلي هغه

۴۰ نو بیا دې شنه شي په کې
اغزي د غنمو په ځای

او هرزه بوټي د اوربشو په
ځای

د ایوب خبرې پای ته ورسېدې.

د الیهو وینا

(۳۲:۱ – ۳۷:۲۴)

الیهو د ایوب د ملګرو څخه خفه دی

۱ په دې خاطر چې ایوب په
خپلې بې‌ګناهۍ باندې ډاډه ؤ، نو هغو
درېو کسانو د ځواب ورکولو څخه
ډډه وکړه. ۲ خو د الیهو په نوم یو
سړی چې هلته ولاړ ؤ، په قهر شو
ځکه چې ایوب خپل ځان حق په

جانب ګاڼه او خدای يې ملامت کاوه. اليهو د برکييل زوی ؤ چې د بوز د اولادې او د رام د طايفې څخه ؤ. (۳) هغه د ايوب په درېو ملګرو باندې هم په قهر شو، ځکه چې هغوی هېڅ ځواب ونه موند او بيا يې هم د ايوب غندنه کوله. (۴)

اليهو تر هغه وخته پورې صبر وکړ ترڅو هر يو تن خپلې خبرې پای ته ورسولې، ځکه چې هغه هلته تر ټولو کشر ؤ. (۵) خو کله چې هغه وليدل چې هغه درې سړي د ايوب ځواب نه شي ورکولای، نو هغه په

قهر شو، ۶ خپلې خبرې یې پیل
کړې او ویې ویل:

زه یمه ځوان او تاسو یئ
سپین‌ږیري

نو ویرېدمه چې خپل
نظر شریک کړم
تاسو سره

۷ ما د ځانه سره وویل چې
وکړئ خبرې باید تاسې

باید شریک کړئ خپل

حکمت تاسو
مشران

٨ خو دا روح چې په انسان کې
دی

یعني ساه د مطلق قادر

چې راځي او ورکوي
حکمت انسان ته

٩ یوازې مشران نه وي هوښیار

او نه پوهیږي سپین

ږيري چې څه سم
دي

١٠ نو زه وايمه چې غوږ ونيسئ
ما ته

او ما پرېږدئ چې
درته خپله نظريه
ووايم

١١ ما په صبر سره ونيوه غوږ
ستاسو خبرو ته

په داسې حال کې چې

غوښتل مو چې
کوم څه ووایئ

(۱۲) ما په غور سره پام وکړ
ستاسو خبرو ته

خو څوک نه ؤ چې
غلط ثابت کړي
ایوب

تاسو کې هیڅ ونه شو
ویلی د هغه د
خبرو ځواب

۱۳ ښنګه ویلی شئ چې کشف
کړی مو حکمت دی؟

یوازې خدای ویلی
شي ځواب د
ایوب، نه شي ویلی
انسان

۱۴ کړلې خبرې ایوب تاسو سره
ما سره یې نه کولې

خو زه به هېڅکله
ورنه کړم ځواب
ستاسو په شان

۱۵ ایوبه، په خبرو کې ناکام شول
ستا ملګري

ورسره نشته ستا
ځواب

۱۶ کله چې غلي وي دوی ایا زه
وکړم انتظار؟

هغوی ولاړ دي هلته
او ورسره نشته د
ویلو نور څه

۱۷ نه، ورکوم به زه اوس خپل

ځواب

او درته وایم به چې
څه فکر کوم زه

۱۸ زه خبرې کوم پاتې کېدلی نه
شم غلی

نه شم ساتلی زه
خبرې زړه کې

۱۹ که ترلاسه نه کړم د خبرو
فرصت

وبه چاودېږم لکه ژی
چې وي ډک نويو
شرابو څخه

٢٠ بايد خبرې وکړم چې شم
آرام

يمه مجبوره چې ايوب
ته زه ځواب
ورکړم

٢١ طرفداري به زه ونه کړم د چا
په دغه بحث کې

نه به هم زه وکړم د
هېڅ چاپلوسي

٢٢ ځکه زه چاپلوسي نه کوم

خدای به زر راکړي سزا
که زه دا کار وکړم

د الیهو دلیلونه د ایوب په وړاندې

١ اوس ایوبه واوره وینا زما

ونیسه غوږ ټولو خبرو
ته زما

۲ اوس زه خوله خلاصوم

اوس خبرو ته تیار یمه
زه

۳ ټولې خبرې مې دي ډکې له
رښتیا

د زړه له اخلاصه
غږېږي شونډې
زما

۴ زه پیدا کړم د خدای روح

او ما ته راکړ ژوند د
قادر مطلق ساه

۵ که ته کولای شې راکړه زما
ځواب

تیار کړه خپل بحثونه
او وکړه د ځان
دفاع

۶ د خدای نظر کې زه او ته یو
یوشان

دواړه جوړ شوي یو له

خاورې څخه

٧ نو تا سره نشته دليل چې
وویرېږې له ما

زه به په تا باندې زور
نه راولم

٨ بې له شکه تا خبرې کړې
زما په مخکې

او ما واورېدلې ټولې
خبرې ستا

٩ ته وايې چې زه يمه نېک او
نه مې کړې بدي

او زه يمه پاک او
بې ګناه يمه زه

١٠ خو په ما باندې حملې دپاره
خدای بهانې لټوي

او کوي چلند راسره
لکه دښمن په شان

١١ هغه مې اچوي په پښو کې
زنځيرونه

کوي څارنه زما د هر
قدم

۱۲ خو زه درته وایمه ایوبه چې
په غلطه یې ته

ځکه خدای لوی دی
د هر انسان نه

۱۳ ولې په خدای باندې ته
لګوې داسې تورونه

چې هیڅ نه اوري
شکایتونه ستا؟

۱۴ که څه هم خبرې کوي خدای
بیا بیا

هېڅوک نه کوي پام د
هغه خبرو ته

۱۵ کله چې خلک په ژور خوب
ویده کېږي شپه کې

خدای کړي خبرې په
خوبونو او رویاګانو
کې

۱۶ خدای اوري په هغوی باندې

خپلې خبرې

او وېروي هغوی په
اخطارونو باندې

١٧ خدای خبرې کوي چې
هغوی واړوي

له خپلو ګناهونو څخه

او چې وژغوري
هغوی له مغرورتیا
څخه

١٨ پرې به نږدي خدای چې له منځه لاړ شي هغوی

هغه په خپله يې له مرګه ژغوري

١٩ اصلاح کوي خلک خدای په ناروغی

او د هډوکو په دوامداره درد

٢٠ ترڅو چې ورکړي خپله اشتها له لاسه

او وي ببزاره د ډېرو
ښو خوړو نه

٢١ هغوی به دومره شي ډنګر

چې هډوکي به يې
ښکاري ټول

٢٢ هغوی نژدې دي چې لاړ
شي د مړو دنيا ته

او فرښتې د مرګ کړي
انتظار د هغوی

۲۳ خو که د زرګونو فرښتو څخه

راشي یوه فرښته د
هغوی مرستې ته

وي به بس چې ورته
وښایي سمه لاره

۲۴ وبه وايي فرښته په رحم سره
چې

هغوی وژغورئ چې
نه ځي د مړو دنیا
ته

دا ده د ژوند بیه د

هغوی چې کړي

ازاد هغوی

۲۵ پرېږده چې ځوان شي

او قوي شي بدنونه د

دوی

۲۶ کله چې وکاندي دعا هغوی

خدای به يې کړي قبوله

هغوی به وکړي

عبادت د خدای په

خوشحالی سره

خدای به بیا تا وګڼې

نېک او عادل

٢٧ په ډاګه وايي به هر يو چې ما

ګناه کړې ده

او ما ته يې رانه کړه

سزا چې يې لايق

ومه زه

٢٨ هغه د مړو دنيا ته له تګ نه

وساتلم

او زه ژوندی یمه
تراوسه پورې

٢٩ خدای کوي دا ټول کارونه

بیا بیا د انسان دپاره

٣٠ هغه ژغوري د انسان ژوند د
مړو دنیا نه

او ورکوي ورته د
ژوند خوشحالي

٣١ اوس ای ایوبه، ونیسه غوږ

زما خبرو ته

ما پرېږده چې خبرې
وکړم او غلی شه
ته

۳۲ خو که د ویلو دپاره ته څه
لرې، پرېږده چې واورم هغه

په خوښۍ سره به
وکړم دا اقرار چې
ته یې نېک او
عادل

۳۳ که نه، نو غلی شه او ونیسه
غوږ ما ته

چې درزده کړمه حکمت
تا ته

د عدالت په هکله د الیهو خبرې

۱ بیا الیهو خپلو خبرو ته دوام
ورکړ:

۲ خپل په فکر تاسو ډېر يئ
هوښيار سړي

ونيسئ غوږ اوس چې

څه وايمه زه

٣ لکه څنګه چې پوهيږي خوله
د ښنو خوړو په خوند

او پيژني غوږونه پوهې
خبرې

۴ نو راځئ څه چې وي سم
هغه کړو غوره

او چې وکړو په خپل
منځ کې پرېکړه

د ایوب د دعوې په
هکله

٥ ایوب وایي چې بې‌ګناه یمه
زه

او ما سره نه کوي
انصاف خدای

٦ که څه هم زه یم په حقه، خو
دوی ته یمه دروغجن

دي ټپونه زما ناعلاجه
خو بې‌ګناه یمه زه

٧ ایا داسې څوک شته لکه
ایوب په شان

چې ملنډې وهي نورو
باندې؟

٨ خوښوي د بدو خلکو
ملګرتیا هغه

او ګرځي ګناهکارانو
سره

٩ هغه وايي چې دا نه لري هیڅ
ګټه

چې ترلاسه کړو رضا
د خدای

١٠ ما ته غوره شئ ای تاسو
پوهو خلکو

ایا مطلق قادر به
وکړي بد یا غلط
کار؟

١١ ورکوي خلکو ته هغه د خپلو
کړو وړو اجر

او چې ښکه يې لایق

وي کړي چلند
ورسره هماغه شان

١٢ بې له شکه بدي نه کوي
خدای

مطلق قادر نه کوي
بې‌انصافي چا سره

١٣ ايا قدرت ترلاسه کړی له بل
چا نه هغه؟

ايا بل چا وټاکه هغه
مسوول د نړۍ؟

۱۴ که خدای وکړي اراده

چې واخلي خپل روح
او د ژوند ساه
بېرته

۱۵ نو بیا به مړه شي ټول انسانان

او شي به بدل هغوی
په خاورو باندې

۱۶ اوس واوره که عقلمن یې ته

ما ته غوږ ونیسه چې

درته څه وايم زه

١٧ که خدای کرکه له انصاف نه
کوي

نو بيا څنګه کولای
شي حکومت هغه؟

ايا محکوموئ هغه
چې دی عادل او
قوي؟

١٨ څکه هغه دی چې غندنه
کوي

د بېکاره پاچاهانو او
بدکاره مشرانو

۱۹ نه کوي طرفداري د حاکمانو
هغه

نه ګڼي غوره شتمن له
غریبانو څخه

ځکه پیدا کړی هر یو
تن دی هغه

۲۰ کېدای شي مړه شي هغوی
ناڅاپه شپه کې

خدای وهي هغوی او
هلاکیږي هغوی

زورور خلک به شي
لرې خو د انسان
په لاس نه

٢١ هغه ساتي انسان د خپلې
خارنې لاندې

او په هر قدم کې دی
تر نظر لاندې هغه

٢٢ هیڅ نښته داسې توره تیاره

چې کړي پټ ګناهکار
له خدایه

۲۳ اړتیا نه لري خدای چې
وخت وټاکي یو کس دپاره

چې لاړ شي او هغه
وکړي قضاوت
وربانديې

۲۴ هغه ته نشته د څېړنې اړتیا

چې کړي لېږې مشران

او وټاکي نور خلک د
هغوی په ځای

۲۵ ځکه خبر دی هغه له کړو
وړو د هغوی

لیرې کوي هغوی او
تباه کوي یې شپه
کې

۲۶ ورکوي سزا هغوی ته په
خاطر د بدو کارو

په داسې ځای کې چې

ټول یې ویني

٢٧ څکه پریښي ده هغوی
پیروي د هغه

او له نظره یې
غورځولي ټول
حکمونه د هغه

٢٨ مجبورول دوی غریبان چې
وکړي خدای ته فریادونه

او مرستې دپاره
اورېدل یې

فریادونه د دوی

٢٩ که خدای وکړي دغه پرېکړه
چې خاموش پاتې شي

نو څوک کولای شي
چې وکړي
اعتراض ورباندې؟

که هغه پټ کړي خپل مخ نو
څوک یې شي لیدلی

که هغه وي یو کس یا
وي یو قوم؟

۳۰ قومونه نه به شي کولای هېڅ کار چې ونيسي مخه

د بې‌دينه خلکو چې
ونه کړي حکومت
ورباندې

۳۱ ايوبه، ايا تا کړی خدای ته اقرار د ګناهونو خپلو؟

او وعده دې کړې چې
بيا به نه کړې
ګناهونه؟

٣٢ ایا تا غوښتي دي له خدایه
چې درښکاره کړي ګناهونه
ستا؟

ایا منلې دي ده دا
خبره چې بس
کوې به بد کارونه؟

٣٣ ته چې کوې اعتراضونه په
کارونو د خدای

ته کولای شې ترې
تمه چې کارونه
ستا د خوښې

وکړي؟

ستا په لاس کې ده دا پرېکړه، نه ده زما په لاس کې

اوس مونږ ته ووایه ته چې څه فکرونه کوې

۳۴ په یقین سره به ومني هر باشعوره سړی دا خبره

او هوښیاران چې

اوري زما خبرې
کوي به دا خبره

٣٥ چې ایوب کړي د جهالت
خبرې

هیڅ معنی نه لري د
هغه خبرې

٣٦ ایوبه، ته مستحق یې د لویې
سزا

ځکه چې تا وکړې
خبرې د بدکاره په

شان

٣٧ په یاغیتوب سره ته خپله
ګناه ډېروې

تا دی کړی سپکاوی د
خدای زمونږ حضور
کې

الیهو د ایوب غرور محکوموي

١ بیا الیهو خپلو خبرو ته دوام
ورکړ:

٢ دا سمه نه ده ستا دپاره ای

ايوبه چې ته وواېې

چې نېک او عادل يم
زه د خداى نظر
کې

٣ يا وکړې پوښتنه ته له خدايه

چې څه زيان رسوي
زما ګناه تا ته؟

په نه کولو د ګناه مې
ترلاسه کړي څه
دي؟

۴ زه درکوم تا ته ځواب

او ستا ملګرو ته هم

۵ اسمان ته وګوره او ووینه

هغه وريځې چې دي

لوړې ستا نه

۶ که ته وکړې ګناه

ايا دا خدای ته رسوي

کوم زيان؟

که ته وکړې ډېر ډېر ځلې بد

ایا وبه کړي په هغه
باندې اغېزه؟

٧ ایا په نېکۍ کولو خدای سره
مرسته کوې

یا څه به ترلاسه کړي
هغه ستا نه؟

٨ نه، یوازې خلکو ته تکلیف
رسوي ستا ګناهونه

او ستا نېک کارونه

کوي ورسره مرسته

٩ کله چې خلکو باندې کیږي

تېری هغوی زګېروي کوي

هغوی فریاد کوي یو

چا ته چې یې

وژغوري له

زورورو خلکو

١٠ خو هغوی نه کوي رجوع

خدای ته چې دی خالق د

هغوی

هغه څوک چې پیدا
کوي ورسره هیله
په تیارو شپو کې

١١ هغوی نه کوي رجوع خدای
ته چې ورکوي عقل

چې د انسان سره
حکمت دی ډېر د
حیواناتو او مرغانو
څخه

١٢ کله چې کړي فریادونه د
کومک دپاره

خو ورته نه ورکوي
خدای ځواب

ځکه مغرور او
بدکاران دي هغوی

١٣ په حقیقت کې فریادونه د
هغوی نه لري ګټه

هغوی ته نه کوي پام
مطلق قادر

١٤ ایوبه، وایې ته چې زه نه شمه
لیدلی خدای

خو صبر وکړه ستا

دعوه ده د هغه په

مخکې

۱۵ ته وایې چې خدای نه

ورکوي چا ته سزا

او هغه کوي ګناه ته لږ

پام

۱۶ ای ایوبه ته کوې خوشې

خبرې

خبرې کوې لکه ناپوهه په

شان

د خدای د لويي ستاينه

١ بيا اليهو خپلو خبرو ته دوام
ورکړ:

٢ لږه وکړه حوصله او زه به
وکړم لارښوونه تا ته

زه به نور څه هم
ووايم د خدای له
خوا نه تا ته

٣ زه به واخلمه کار له خپلي

زياتې پوهې

چې ښکاره کړمه دا
چې عادل دی
خالق زما

۴ څه چې وايمه زه تا ته غلطي
نشته هغه کې

څوک چې ولاړ دی
ستا په مخکې

ډېر پوه سړی دی هغه

۵ خومره قوي دی خدای

هغه نه ګوري هېڅ ته
په سپکه سترګه

داسې شی نشته چې
هغه وربانديې نه
پوهيږي

۶ ژوندي نه پرېږدي هغه
ګناهکاران

خو د غریبانو سره
کوي چلند عادلانه

٧ ساتي نظر هغه نېکانو باندې

هغوی پرېږدي چې
وکړي حکومت د
پاچاهانو په شان

او وربخښي ورته
عزت د تل دپاره

٨ خو که بندیان شي هغوی په
زنځیرونو کې

چې شي راګیر د
مصیبت په جال

کړي

۹ نو ښکاره کوي ورته دليل خدای

ښکاره کوي يې
ګناهونه ورته چې
يې کوي په غرور

۱۰ خلاصوي د هغوی غوږونه
چې يې واوري لارښووني

او ورکوي حکم چې
وګرځي له بدي

لارې ښخه

١١ که هغوی وکړي اطاعت او
خدمت د خدای

نو د هغوی ژوند به
پای ته ورسیږي

په سوله او نېکمرغی
کې

١٢ خو که نه، نو هغوی به ووژل
شي

او مړه به شي په
جهالت کې

١٣ هغه خلک په قهرېږي څوک
چې دي بې‌دينه

د سزا په وخت هم نه
کوي د مرستې
دعاګانې

١۴ هغوی مړه کېږي په ځوانی
کې

او ژوند يې پای ته

رسي په فحاشی
کې

۱۵ خو خدای چې خلکو ته
سبق ورکوي

نو راولي ورباندې
ستونزې

او کار اخلي له سختيو
چې يې خلاصې
کاندي سترګې

۱۶ له تکليف نه خدای

راوویستلې ته

او هغه پرېښودلې چې
خوند واخلې له
امن څخه

ډک له خوړو ؤ
دسترخوان ستا

١٧ ته د بدکارانو د قضاوت په
هکله فکر کوې

خو تا سره وبه شي
قضاوت د انصاف

له مخې

۱۸ کوه پام چې دې ونه غولوي
رشوت خواره خلک

نه دې تا کاندي
بې‌لارې شتمني

۱۹ وبه نه رسوي تا ته ګټه ستا د
مرستې فرياد

ستا ټول قوت به تا ته
هيڅ مرسته ونه
رسوي

٢٠ ارمان مه کوه د شپې د راتلو

دا هغه وخت دی چې
هلاک به شي
قومونه په کې

٢١ پام کوه چې پورې نه کړې
لاس بدو کارونو باندې

ستونزه ځکه په تا
راغله

چې ودې ساتي له
بدیو څخه

٢٢ ياد لره چې څومره لوی دی
قدرت د خدای

هغه استاذ دی تر ټولو
لوی

٢٣ نه شي کولای هېڅوک چې
زده کړي خدای ته کار

نه لګولی شي څوک
تور وربانديې د کوم
بد کار

٢۴ خپلو کارونو په خاطر يې تل

ستاینه شوې

باید ته هم وکړې د
هغه ستاینه

۲۵ هرچا لیدلي د هغه کارونه

خو یوازې لیرې
ځایونو څخه

۲۶ مونږ درک کولای نه شو په
پوره توګه لویي د هغه

شمېرلی نه شو مونږ د

ژوند کلونه د هغه

٢٧ راوباسي خدای د ځمکې نه
اوبه

او بدلوي هغه په
شاخکو د باران

٢٨ اوروي هغه باران له وريځو

په پرېمانی سره په
ټولو انسانانو باندې

٢٩ څوک نه پوهيږي چې کړي

وربځې حرکت ښنګه

یا د اسمان نه چې
تخت دی د خدای
ښنګه غورېږي
تندر

30 ټول اسمان ته ورکوي هغه
رڼا د برېښنا

خو پاتې کېږي د
دریاب ژور ځایونه
تیاره

٣١ داسې کاروانو سره ماړه کوي
خدای خلک

او وررسوي ورته
پرېمانه خواړه

٣٢ هغه نيسي خپل لاسونو کې
برېښنا

او کوي حکم ورته
چې وولي نښه

٣٣ تندر کوي اعلان د توفان د
راتګ

هم خبرېږي پادې د هغه
له راتګ

د نړۍ په طبعیت کې د خدای لويي

د الیهو د خبرو دوام

۱ زما زړه ډېر لړزوي توفان

او هغه وهي ټوپونه

۲ تاسو ټول غوږ ونیسئ غږ ته
د خدای

چې راوځي د هغه د

خولې نه

ونيسئ غوږ هغه
غرهار ته

٣ ټول اسمان ته هغه ليږي
بريښنا

د ځمکې يو سر نه تر
بله سره

۴ بيا راشي تندر کې غرهار د
هغه د اواز

اواز د شان او شوکت
د هغه

او په همدې وخت کې
پړکیږي بریښنا

۵ عجیبه غږ د خدای اورېدل
کیږي په تندر سره

هغه کوي لوی کارونه
چې مونږ پرې نه
شو پوهېدلې

۶ هغه واورې ته کړي حکم

چې ووريږي په ځمکه باندې

او اوروي ډېر سخت
باران هغه په
ځمکه باندې

٧ نو ودروي د خلکو كارونه
هغه

ترڅو ټول خلک
وويني د هغه كار

٨ پټوي خپل ځانونه وحشي
حيوانات

او پاتې کيږي په
غارونو کې هغوی

٩ له جنوب نه توفانونه راځي

او له شمال څخه
راځي سخته يخني

١٠ د خدای ساه جوړوي يخ

او بدلوي اوبه په کلک
يخ باندې

١١ تورې وريځې ډکوي هغه له

نم نه

بربښنا پرکیږي له
وریځو څخه

١٢ هغه تاویږي راتاویږي د
خدای په حکم

پوره کوي ټول
حکمونه د هغه
ټوله دنیا کې

١٣ خدای اوروي باران په څمکه
باندې

ترخو ورکړي سزا
خلکو ته

یا وښايي تلپاتې مینه
خپله

۱۴ ای ایوبه غلی شه ته یوه
شیبه او ونیسه غوږ

بنه فکر وکړه ته د
خدای په عجیبه
کارونو

۱۵ ایا پوهیږې چې خدای څنګه

کوي حکم؟

او پړکوي برېښنا له
ورېځو ځنګه؟

١٦ ایا پوهېږې چې وي رواني
ځنګه اسمان کې ورېځې

دا دي د هغه عجیبه
کارونه چې لري
کامله پوهه؟

١٧ نه، یوازې سوځې ته ګرمی نه
خپلو کالیو کې

او پاتې کيږي هر څه
په خپل ځای
باندې

کله چې ودريږي باد د
جنوب

١٨ ايا کولای شې د خدای په
شان چې وغزوې اسمان

او جوړ کړې هغه د
ځلېدونکي فلز په
شان؟

١٩ نو مونږ ته رازده کړه يو څه
چې ويې وايو خدای ته

که ته فکر کوې چې
دي خالي زمونږ
ذهنونه

او ويلو ته څه نه لرو
مونږ

٢٠ زه به ونه غواړم چې وکړمه د
خدای سره خبرې

ولې ورکړمه موقع هغه

ته چې مې تباه
کړې؟

٢١ کولای نه شو چې لمر ته
وګورو مونږ

ځکه ځلیږي دومره
رڼا اسمان کې

کله چې پاک کړي باد
اسمان له وریځو

٢٢ په همدې ډول د خدای
هیبتناکه جلال ته

چې ځلیږي د شمال
نه د ټول شان او
شوکت سره

نه شو کولای چې
مونږ وګورو

٢٣ ورتللی نه شو نژدې قادر
مطلق خدای ته

نېک او ډېر عادل دی
هغه او ظلم نه
کوي په مونږ
باندې

۲۴ نو بيا نه ده د حيرانتيا خبره

چې له خدای نه وویرېږي
خلک

ځکه څوک چې دعوه کړي د
حکمت

نو له نظره غورځوي هغه
خلک

د څښتن ځواب

(۳۸:۱ – ۴۱:۳۴)

په طبعيت باندې د څښتن اختيار

١ بيا څښتن د توفان له منځ نه
د ايوب سره خبرې وکړې او ويې
ويل:

٢ په خپلو جاهلو او بې‌معنى
خبرو

ته يې څوک چې
پوښتنې کړې زما د
حکمت؟

٣ اوس تيار شه لکه نر زما په

وړاندې

زه به پوښتنې کوم او
ته به ځواب
راکوې

۴ ایا دلته وې ته کله چې ما
کړله پیدا نړی؟

که ته پوهېږې دومره
نو راته ووایه

۵ چا وټاکه پراخوالی د هغې او
چا اندازه کړ هغه؟

ايا پوهېږې ته په هر
څه باندې؟

۶ په څه ولاړې هغه ستنې دي
چې ټينګوي ځمکه

کېښوده چا د ځمکې د
تهداب تيږه

۷ چې سهار کله ويلې ستورو
سندرې يو ځای

او فرښتو وهلې د
خوشحالۍ چيغې؟

٨ چا کړلې بندې دروازې د بحر

چې کله هغه راووت ځمکې له تل نه؟

٩ دا زه وم چې مې پټ کړ بحر وربېځو کې

او توره تيارې کې مې کړ پټ هغه

١٠ ما وټاکله پوله بحر دپاره

او ما پرېښبوده چې
واورېي له حده

۱۱ وويل بحر ته ما

چې مخكې لاړ نه شي
د دې ځاى څخه

او ودرېږي دلته بايد
قوي څپې ستا

۱۲ ايا په خپل ټول ژوند كې تا

كړى حكم دى سهار

ته چې رانبکاره
شي

یا سباوون ته چې پیل
کړي نوې ورځ؟

١٣ ایا کله ویلي دي سهار ته تا
چې شي خپور

په ټوله ځمکه باندې

چې پای ته ورسوي
بدکاري د شپې؟

۱۴ رڼا د ورځې ښکاره کوي
غونډۍ او درې

د کميس د ګونځو په
شان

يا په ختهو ولګېرې د
يو نقش په شان

۱۵ رڼا مخه نيسي د بدکارانو

او نه پرېږدي لاس د
هغوی

چې زورزياتی وکړي

۱۶ ايا تللی يې ته د بحيرې
چينو ته؟

يا ګرځېدلی يې ته د
بحر تل کې؟

۱۷ ايا تا ته ښکاره شوې دروازه
د مړو د دنيا

يا ليدلې دي تا د تورو
تيارو دروازې؟

۱۸ ایا پوهیږې چې نړۍ ده
ځومره پراخه؟

که ته پوهیږې نو
ځواب راکړه

۱۹ ایا پوهیږې چې رڼا راځي له
کومه ځایه

او ده چیرته د تیارې
سرچینه؟

۲۰ ایا ته ورلی شې هغه خپلو
ځایونو ته؟

ایا تا ته معلوم دي د
هغو کورونه؟

۲۱ یقین لرم چې ته په هر څه
پوهېږې

ځکه ستا عمر دی ډېر
زیات

او ته وې دلته چې
پیدا شوه کله دا
نړی

۲۲ ایا د واورې ذخیرې ته ننوتی

يې ته

يا تا ليدلي ذخيرې د
ږلی؟

٢٣ ما دا ساتلې دي د وخت د
تکليفو دپاره

چې مرسته وکړي د
جنګ په ورځ زما
د خلکو سره

٢٤ راځي رڼا د برېښنا له کومه
ځايه څخه

یا راځي د ختیځ تود
باد له کومه ځایه
څخه؟

٢٥ چا وکینده لښتی د سخت
باران دپاره؟

او لار یې صفا کړه د
تندر د برېښنا
دپاره؟

٢٦ څوک اوروي باران په شاړه
ځمکه باندې

په هغې دښتې باندې
چې په کې نه
اوسېږي څوک؟

٢٧ څوک ورکوي اوبه ورانې او
ویجاړې ځمکې ته

ترڅو راشنه شي وابنه
په کې؟

٢٨ ایا باران لري پلار؟

چا پیدا کړې پرخه؟

٢٩ څوک ده مور د یخ؟

څوک راوړي واوره
دې دنیا ته له
اسمانه څخه

٣٠ چې بدلوي اوبه په تیږه
باندې

او مخ د بحر بدلوي
یخ باندې؟

٣١ ایا ترلی شې ته د ثریا
ستوري یو د بله سره؟

یا پرانیستی شي هغه
تار چې پرې تړلی
یې جبار دی؟

٣٢ ایا کولای شي ته چې هر
موسم کې

ستورو ته وکړې
لارښوونه؟

او لارښوونه وکړې ته
د شمال د ستورو
ډلې ته؟

٣٣ ايا خبر يې ته له هغو قوانينو
چې چليږي اسمانونو کې؟

ايا کولای شې ته چې
عملي کړې هغه په
ځمکه باندې؟

٣٤ ايا کولای شې چې چيغې
ووهې ته وريځو ته

چې تا لوند خيشت
کړي په باران
باندې؟

۳۵ او که ته وکړې برېښنا ته امر
چې وپړکېږي

ایا رابه شي تا ته هغه
او درته وبه وایي

چې ستا په خدمت کې
یم زه؟

۳۶ څوک دی چې ورزده کړي
مرغانو ته دا

چې راروان دي باران
او سېلابونه؟

٣٧ څوک لري دومره حکمت
چې وشمېري ورېځې؟

څوک کولای شي چې
توی کړي اوبه له
اسماني منګي

٣٨ کله باران بدلوي
خاوره په لوټو باندې؟

٣٩ ایا کولای شې ته ښکار د
زمري دپاره

او مړوې ګېډې د

زمریو د بچیانو

۴۰ چې پټېږي کله په خپلو
سمڅو کې

یا په بوټو کې پراته
وي په کمین کې؟

۴۱ څوک دی چې ورسوي
کارغانو ته خواړه

کله چې کړي د هغوی
بچیان فریادونه ما ته د
خوړو دپاره

ځکه چې وړي سرګردانه ګرځي؟

په ځنګلي حیواناتو او الوتونکو باندې د ښبنتن واک

د ښبنتن د خبرو دوام

١ ایا پوهېږې ته ایوبه چې غرنی وزې کله بچیان زېږوي؟

ایا لیدلي دي تا په خپلو سترګو چې

هوسی څنګه

بچیان زیږوي؟

٢ ایا پوهېږې ته چې ګرځوي

څو میاشتې

هغوی په ګېډه کې

بچیان خپل؟

ایا پوهېږې چې راځي

کله د هغوی د

زیږېدلو وخت؟

٣ ایا پوهېږې کله به راشي د

هغوی د زیږولو درد

او کله راوړي دنیا ته
خپل بچیان؟

۴ په صحرا کې د هغوی بچیان
قوي کیږي

او بېلیږي مور نه او نه
راځي بېرته

۵ چا ازاد کړل وحشي خره؟

چا پرانیستلې

رسیځانې د
هغوی؟

۶ ما ورکړه دښتته ورته چې شي
کور د هغوی

او پرې مې ښودل چې
واوسیږي په ښوره
زار ځایو کې

۷ لیرې ګرځي هغوی د ښارونو
له شورماشوره څخه

او نه به لرې هیڅ

خاوند چې چيغې
ووهي هغوی
باندې

٨ غرونه دي هغه څرڅايونه
چې کوي په کې خوراک
هغوی

چې لټوي په کې هر
يو شين بوټی د
خوراک دپاره

٩ ايا وبه کړي کار وحشي
غويی د ستا دپاره؟

ايا شپه به کړي تېره

ستا په غوجل کې؟

١٠ ايا ته تړلی شې هغه په رسۍ

باندې

چې بيا وکړې قلبه

ورباندې؟

يا کش کړې په پټېيو

کې ماله ورباندې؟

١١ ايا کولای شې تکيه په لوی

قوت د هغه؟

او کولې شې ترې تمه
چې وکړي ستا
درونډ کار؟

١٢ ایا کولای شې ترې تمه چې
دننه راوړي ستا حاصلات؟

او کړي راټول غلې
داني درمند ځای
ته ستا؟

١٣ څومره په غرور وهي وزرونه
شترمرغ

خو د لګک په شان

نه شي الوتلی

شترمرغ

۱۴ پر پرېږدي په ځمکه باندې

خپلې هګۍ شترمرغ

ترڅو خاورې کاندي

ګرمې هګۍ د هغه

۱۵ هغه نه ده خبره چې کېدای

شي د هغې هګۍ شي تر پښو

لاندې

نه خبره ده هغه چې
کړي به يې ماتې
وحشي حيوان

۱۶ هغه داسې ګڼي چې خپلې نه
دي دا هګۍ د هغې

او نه کړي پروا چې
عبث به يې شي
هلې ځلې

۱۷ دا زه وم چې شترمرغ مې کړ
ناپوهه

او دا زه وم چې مې

ور نه کړله هغه ته

پوهه

۱۸ خو چې کله هغه وکړي

شروع په منډو

مخکې کیږي تر ټولو

نه چابک اس

او د هغه کس نه چې

وي سپور وربانديې

۱۹ ایا دا ته وې چې دې ورکړ

اسونو ته دومره قوت

او ورته پته دې کړه

غاړه په ويښتو

باندې؟

۲۰ ايا ورکړی دا توان دی تا

چې ووهي

ټوپونه د ملخانو په

شان

او وويروي خلک په

خپل خرهار؟

٢١ هغوی په شوق سره خپل
سوم وهي په ځمکه باندې

هغوی منډې وهي
جنګ کې په خپل
زور باندې

٢٢ نه پوهیږي هغوی په معنی د
ویرې

هیڅ توره نه شي ببرته
ګرځولی هغوی

٢٣ د هغوی د سوارانو وسلې

ترنګیږي او پرکیږي
لمرکې

۲۴ لړزیږي له هیجانه دا اسونه او
وهي منډه جنګ ته

چې کله وغږول شي
سرنی نو ارام
ودرېدلی نه شي

۲۵ د سرني په غږېدو کوي
هغوی خرهار

له لیرې ځایه ورته

ورځي بوی د
جګړې

هغوی اوري د
منصبدارانو چیغې
او امرونه

۲۶ ایا الوتنه زده کوي بابنه له تا

خپروي چې خپل
وزرونه د جنوب
خواته؟

۲۷ ایا ستا امر ته وباسي انتظار

عقاب

چې کړي جوړه خپله
ځاله جګو غرونو
باندې؟

٢٨ جوړوي هغه خپل کور لوړو
ګټونو باندې

او هلته ژوند کوي او
شپه تېروي

د تیرو په ګړنګ او
کلاګانو کې

۲۹ د هغه ځای نه ثاري هغه
خپل ښکار

اوويني هغه د لېرې
ځای نه

۳۰ ګردچاپېره د مړو راټولېږي
عقابان

او ښبني يې ويني د
عقابانو بچيان

ايوب ښبنتن ته ځواب نه شي ور
کولای

١ بیا ښبنتن ایوب ته وویل:

٢ ایا ته لا اوس هم کړې جګړه مطلق قادر سره؟

ته چې اعتراض کوې
په خدای ایا لرې
ورته ځواب؟

٣ بیا ایوب ښبنتن ته ځواب ورکړ او وې ویل:

٤ وګرې خبرې ما له ناپوهی نه ډکې

نو زه به ورکړم څه
ځواب؟

په خپله خوله باندې
به لاس کېږدم

٥ ما هسې هم کړي له حد نه
ډېرې خبرې

د ویلو دپاره نور څه
نه لرم زه

څښتن یوځل بیا د ایوب نه پوښتنې کوي

۶ بیا ښبنتن د توفان له منځ
څخه یوځل بیا د ایوب سره خبرې
وکړې او ویې ویل:

۷ اوس تیار شه لکه نر زما په
وړاندې

زه به پوښتنې کوم او
ته به ځواب
راکوې

۸ ایا ته هڅه کوې چې ما ثابت
کړې بې‌انصافه

چې ملامته کړي ما او
ثابت کړي خپل
ځان حق په
جانب؟

٩ ايا قوي يې ته لکه زما په
شان؟

ايا ايستلی شې لوړ غږ
لکه د تندر زما په
شان؟

١٠ که داسې وي نو کړه خپل
ځان دې سينګار

په عزت او په لويی
سره

واغونده لباس د جلال
او شان او شوکت

١١ ګوره هغو خلکو ته چې دي
مغروران

ورته وښايه خپل قهر
او کړه هغوی
عاجزان

١٢ هو، مغرورانو ته وګوره او

ذليل کړه هغوی

او تر پښو لاندې کړه
بدکاره خلک
چېرته چې ولاړ
دي

١٣ ښخ کړه ټول هغوی په
خاورو کې

بند کړه هغوی د مړو
دنيا کې

١۴ داسې وکړه بيا به زه هم کومه

ستا ستاینه

او وبه منم چې ته
کولای شې خپل
ځان وژغورې

بهیموت یو لوی او حیرانوونکی حیوان دی

١٥ وګوره بهیموت ته

ما هغه کړ پیدا لکه
څنګه چې مې ته
کړې پیدا

هغه خوري وابنه لکه
د غويي په شان

١۶ خو څومره قوت دی د هغه
بدن کې

او څومره زور دی د
هغه عضلو کې

١٧ د هغه لکی ودریږي سبر د
ونې په شان

قوي عضلې دي د هغه
د پښو

۱۸ د هغه هډوکي دي لکه د برنجو د نل په شان

او پښتي يې دي لکه د اوسپني سيخونو په شان

۱۹ هغه قوي دی ډېر زما د ټولو مخلوقاتو څخه

ورته ماتې ورکولای شي صرف خالق د هغه

٢٠ وابنه شنه کیږي د هغه د
خوراک دپاره

هغو غونډیو باندې
چې کوې لوبې په
کې وحشي ځناور

٢١ هغه پرېوځي د شنو بوټو
لاندې

او د لوخو ترمنځ هغه
پټېږي جبه زار کې

٢٢ د شين بوټي او د ویالې په

غاړه

ولې کوي سیورى په
هغه باندې

٢٣ نه وېرېږي هغه د سیند له
څپو

کله چې شیندل کېږي
د هغه په مخ اوبه د
اردن

نو پاتې کېږي هغه ارام

۲۴ څوک شي کولای چې ړوند
کړي هغه او ویې نیسي؟

څوک شي کولای چې د
هغه په پوزه کې کړی
واچوي؟

لوایاتان یو بحري ښامار

د ښبنتن د خبرو دوام

۱ ایا نیولی شې لوایاتان

ته د ماهي په چنګک

یا ترلی شي رسی
باندې د هغه ژبه؟

٢ ایا اچولی شي رسی د هغه
وربوز کې

یا اچولی شي چنګک
د هغه ژامو کې؟

٣ ایا تا ته به وکړي زارۍ چې
هغه پرېږدي لاړ شي

یا تا ته به وکړي هغه
رحم دپاره زارۍ؟

۴ یا هغه به وکړي ترون ستا
سره

چې خدمت به کوي د
تل دپاره ستا؟

۵ ایا کولای شې هغه ونیسې د
یوې مرغۍ په شان

چې ستا لورګانې پرې
غلط کړي خپل
پام؟

۶ ایا ماهیګران به په هغه باندې

چنې ووهي

يا هغه به ووېشي د
سوداګرو ترمنځ؟

٧ ايا کېداى شي چې ننوځي
نېزې د هغه پوستکي کې

يا سورى شي په
چنګک داره نېزه
باندې د هغه سر؟

٨ که يوځل وربانديې ووهې
لاس

هېر به نه کړي دا
جنګ هېڅکله

بیا به ونه وهي
ورباندې لاس
هېڅکله

٩ هرڅوک چې وکړي هیله د
بحیرې د ښامار د ښکار

ورکوي جرات له لاسه
او په ځمکه به
راپرېوځي هغه

١٠ که هغه وي ډېر خونخوار
هېڅوک

به ونه کړي جرات
چې هغه راوپاروي

نو څوک به وکړي
جرات چې
ودرېږي زما په
وړاندې؟

١١ څوک کولای شي چې وکړي
مخالفت ما سره

چا راکړي دي څه ما
ته چې يې ورکړم
ببرته؟

هر څه چې دي نړۍ
کې هغه زما دي

۱۲ زه به ووايمه تا ته چې
څومره قوي دي پښې د هغه

او څومره لوی او قوي
دی بدن د هغه

۱۳ څوک ایستلی شي څرمن د

هغه

یا سوری کولای شي
د هغه ډبل زغر؟

۱۴ څوک کولای شي چې
خلاصه کړي خوله د هغه

چې په کې دي
غابنونه
وېروونکي؟

۱۵ د هغه شا ده جوړه شوې د
سپرونو له قطارونو څخه

ترړل شوي دي يو
ځای او کلک دي
د تيږو په شان

۱۶ داسې نښتی دی کلک هر يو
يې يو بل پورې

چې هوا هم تيريدلی
نه شي د هغوی له
منځه

۱۷ دومره کلک دي ترړل شوي
يو تر بله هغه

چې هېڅ شی یې
ببلولی نه شي یو له
بله

۱۸ چې پرنجیړي هغه کله نو
پړکیږي ترې برېښنا

او سترګې ځلیږي د
هغه لمر په شان
چې راخېژي سهار

۱۹ لمبې د اور راوځي د هغه د
خولې نه

پورته کیږي سپرغی د
هغه د خولې نه

٢٠ لوګی راوځي د هغه له پوزې
څخه

لکه لوګی چې راځي د
خوټېدونکي دېګ
نه

٢١ د هغه نفس لګوي اور

لمبې راوځي د هغه د
خولې نه

٢٢ په ورمېږ کې د هغه دی
دومره زور

چې مخامخ شي کوم
څوک ورسره نو د
وېرې نه رپيږي

٢٣ کمزورې برخې د هغه د بدن

دي ډېرې کلکې له
اوسپنې نه

٢۴ زړه يې کلک دی لکه د
تيږې په شان

سخت دی هغه د
میچنې د پل په
شان

۲۵ رابنکاره کیږي چې هغه کله

حتی قوي خلک هم
ترېنه وېرېږي

بېرته ګرځي او تښتي
له وېرې

۲۶ نشته توره داسې چې کړي
زخمي هغه

نشته داسې نېزه یا
غشی چې ورسوي
زیان هغه ته

٢٧ هغه اوسپنه ګڼي لکه د بوسو
په شان

او برنج ورته ښکاري
د خوسا لرګي په
شان

٢٨ هېڅ داسې غشی نشته چې
کړي هغه په منډو

هغه تیرې چې
ګوزاریږي پرې
مچنوغزې باندې

دي د بوسو د ډکو په
شان

۲۹ ښکاري هغه ته کوتک بوسو
د ډکي په شان

او خاندي کله چې
سړي کړي
ګوزارونه د نېزو

۳۰ لري پوستکی يې د ګېډې
تېرې څوکې

ختېينو لوښو د توتو په
شان

قلبه کوي ځمکه غوبل
کولو د څپر په
شان

۳۱ هغه بحر خوځوي لکه
خوټېدونکي دېګ په شان

او خوځوي هغه لکه د

عطرو د لوښي په
شان

٣٢ د هغه شاته پاتې کيږي
ځلانده کرښه

او بدلوي بحيرې په
سپين ځګ باندې

٣٣ د هغه ثاني نشته د ځمکې په
مخ

داسې مخلوق دی هغه
چې نه ويريږي

۳۴ هغه ته سپک بنکاري تر
ټولو مغرور حیوانات
هغه پاچا دی د ټولو
وحشي ځناورو

د ایوب اقرار او توبه ویستل

۱ بیا ایوب د څښتن په ځواب
کې داسې وویل:

۲ زه پوهېږمه څښتنه چې ته
کولای شې هر کار
او هیڅوک کولای نه

شي چې وکړي
مخنیوی د ارادو
ستا

٣ زما نه وکړله پوښتنه تا

ته یې څوک چې
پوښتنې کړې زما د
حکمت؟

اوس پوه شوم هغو شیانو په
هکله

چې حیرانوونکي او

ډېر لوی وو

او هغو شيانو په هکله

چې نه پوهېدم

ورباندې

۴ تا راته وويل چې ونيسه غوږ

زما خبرو ته

او تا راته وويل چې

زه به پوښتني کوم

او ته به ځواب راکوې

۵ زه پوهېدم یوازې په هغه څه
چې راته بل چا ویلې

خو اوس مې لیدلی یې
ته په خپلو سترګو

۶ نو په دې سبب زه خجالت
وباسم په ټولو خبرو خپلو

او توبه وباسم په
خاورو او ایرو کې
زه

د ایوب ملګري رټل کېږي

٧ وروسته له دې چې ښبنتن د
ایوب سره خپلې خبرې پای ته
ورسولې، هغه الیفاز ته وویل: «زه په
تا او ستا په دوو ملګرو یعنې بلدد او
صوفر باندې په قهر یم، ځکه چې
تاسو زما د خدمتګار ایوب په شان
زما په هکله رښتیا ونه ویل. ٨
اوس اووه غویان او اووه پسونه
واخلئ او ایوب ته ورشئ او د خپلو
ځانونو دپاره یې د سوځېدونکې
قربانۍ په توګه وړاندې کړئ. ایوب
به ستاسو دپاره دعا وکړي او زه به
د هغه دعا قبوله کړم او ستاسو

ناپوهي به وبخښنم. تاسو د هغه په
شان زما په هکله رښتیا ونه ویل.»
٩ نو الیفاز، بلدد او صوفر د څښتن
خبره په ځای کړه او څښتن د ایوب
دعا قبوله کړه.

ایوب بېرته خپل پخواني حالت ته راګرځي

١٠ بیا وروسته له دې چې ایوب
د خپلو درېو ملګرو دپاره دعا وکړه،
څښتن هغه بیا نېکمرغه کړ او د
مخکې په پرتله یې دوه چنده شتمني
ورکړه. ١١ د ایوب ټول ورونه،

خویندې او پخواني ملګري د هغه
لیدلو ته راغلل او د هغه سره یې د
هغه په کور کې مېله جوړه کړه.
هغوی ورسره خپله خواخوږي
څرګنده کړه او د هغو ټولو تکلیفونو
په خاطر یې چې څښتن ورباندې
راوستلي وو، هغه ته تسلي ورکړه. د
هغوی څخه هر یو تن څه نا څه
پیسې او یوه یوه د سرو زرو ګوته
هغه ته ورکړه.

١٢ څښتن د ایوب د ژوند د
لومړیو ورځو په پرتله په وروستنیو

ورځو کې ډېر برکت واچاوه. ایوب د څوارلس زرو پسونو، شپږو زرو اوښانو، زر جوړه غوایانو او د زرو خرو خاوند شو. (۱۳) هغه اوه زامن او درې لورګانې لرلې. (۱۴) هغه په خپلې مشرې لور باندې یمیمه، په دوهمې باندې قصیعه او کشرې لور باندې قرن‌هفوک نوم کېښود. (۱۵) په ټوله نړۍ کې د ایوب د لورګانو په شان ښایسته نجونې نه وې. ایوب هغوی ته هم د هغوی د ورونو په شان په میراث کې برخه ورکړه.

۱۶ له هغې وروسته ايوب يو سل
او څلوېښت کاله نور هم عمر وکړ او
خپل لمسي او کړوسيان يې هم
وليدل. ۱۷ او بيا هغه په ډېر پوخ
عمر کې مړ شو.

تاسو پوښتنې لرئ؟ 807.700.9066 1+
afghanbibles.org © افغانستان ۲۰۲۳